

p. 24-25

Nora Navas

"Si la gent consumeix cultura, els polítics s'espavilaran"

p. 12

Manuel de Pedrolo

Barcelona li ret homenatge amb una placa al carrer Calvet

p. 14-15

Nadal 2020

Diferent, però amb la il·lusió i el desig que s'acabi la pandèmia

p. 31

Mercè Pàniker

"El que s'ha de donar als pobres no són diners, sinó poder, i el poder és la unió"

p. 13

Tornarem a trobar-nos

bonarea
bonarea.com

Directe del camp
Des de 1959

Pedró de la Creu, 39 - T. 932 057 509

Bigai, 4 - T. 932 541 795

Vallmajor, 35 - T. 932 694 393

COMPRA ONLINE - ET PORTEM LA COMPRA A CASA

**VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ**

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Bon Any Nou

Ets un artista?

Mesures
Covid-19
activades

Escola de música

Grau professional

Arts escèniques

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

932 371 379
www.tremolo.cat

Agencia Jubive
EL COMODIN DE SU VIDA

**Consiga nuevos ingresos
y disfrute de la vida**

Renta vitalicia
Renta temporal
Venta con alquiler

Llámenos y le haremos un estudio personalizado
gratuito de su vivienda

+34 93 515 05 70

Avenida Diagonal, 626. 4º · 08021 BCN / www.agenciajubive.com

HIDROTERÀPIA DEL CÒLON

S'han acabat les celebracions i ara cal recuperar costums saludables: menja sa, fer exercici físic adequat... En definitiva, traçar un pla de recuperació i posada a punt.

A més d'aquests consells bàsics, des de Clínica ServiDigest recomanem restablir el nostre organisme amb el tractament de Hidroteràpia del Còlon.

Es tracta d'un tractament de salut còmode, net, indolor i altament efectiu consistent en un rentat profund de l'intestí gros mitjançant la irrigació d'aigua filtrada i purificada, que depura una de les zones de l'organisme que acumula més residus, reduint directament les toxines acumulades i alliberant de pressió a la zona abdominal.

Aquests residus són fermentats per part de la flora intestinal, produint gasos i toxines. Quan aquestes toxines es mantenen en contacte amb el Còlon durant cert temps, són reabsorbides i passen a l'organisme. Per aquest motiu, encara que el Còlon sigui un òrgan que sempre està en contacte amb residus, el que aconseguim amb la Hidroteràpia de Còlon és eliminar les restes més antigues adherides a les parets i plects colònics.

La Hidroteràpia de Còlon està supervisada pel Servei d'Aparell Digestiu de ServiDigest, membre de l'Associació Nacional i Internacional per a l'estudi i difusió de la Hidroteràpia de Còlon.

No cal cap preparació ni tractament previ i no té cap efecte indesitjable. La sessió dura aproximadament 45 minuts. Immediatament després de la Hi-

droteràpia de Còlon es pot fer una vida completament normal i atendre qualsevol compromís social.

És important que aquest tractament es faci a unes instal·lacions equipades amb la tecnologia més avançades i amb un equip professional d'alta qualificació.

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334
08006 - Barcelona
93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARIA ANTÒNIA FONT, MARTA TRIUS,
CARLOS MONFORT

Correcció
HÉCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Tornarem a trobar-nos
@ Elena Bulet

Publicitat: 654 044 410

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Estem passant unes setmanes de ple hivern, amb fred continuat i amb bona part del país blanc per la neu d'aquest començament d'any. Potser només seran unes poques setmanes que deixaran la petja hivernal: segurament aviat el sol farà pujar les temperatures, fins i tot per sobre del que ens indica la mitjana meteorològica. El fred no és excepcional, és propi de l'hivern, també a la Mediterrània. La pandèmia sí que és un fenomen que, en la perspectiva històrica, hem de considerar singular, tot i que, després de tants mesos, sembla que ens hi anem acostumant.

La major part de la gent sabia que "pandèmia" i "trobades nadalenques" no conjuguem gens bé; potser els epidemiòlegs no calia que ens ho repetissin tan sovint. Tots som conscients que aquest no és un món de blancs i negres, sinó de molts matisos de gris. El Nadal són moltes coses a casa nostra, des de moviment comercial fins a les tradicions. No ens vam engabiar, però la sensació és que la major part de la gent intentava seguir al màxim les normes de seguretat que ens aconsellen les autoritats. Potser és això el que ens pot fer madurar com a societat: saber valorar els consells que ens donen i actuar amb responsabilitat.

Així hem passat el Nadal del 2020: amb poques vacances, poca família, poca activitat cultural, mantenint les tradicions al mínim i intentant cuidar-nos al màxim. També als botiguers del barri, ja que volem que segueixin aixecant la persiana cada dia o, almenys, quan se'ls permeti. El 2021 tampoc serà fàcil: s'anuncia una nova onada de creixement de la pandèmia, però ara sabem el que ens espera. A més, ja hi ha vacuna, cosa que, a mitjà termini, permetrà salvar vides i anar controlant la covid-19. A curt termini, el focus són les eleccions al Parlament de Catalunya, el 14 de febrer. Però, d'això ja en parlarem al diari de febrer. Bon any 2021! ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor: La plaça de Sant Vicenç
J. MESTRE

ACTUALITAT

Consell Ciutadà i Plenari: problemes en la participació C. ROCAMORA

8 Sarrià es manifesta per Can Raventós
C. ROCAMORA

Aturat el primer desnonament de l'any a Cassoles S. PUVILL

9 Barcelona conservarà els plafons ceràmics de Joan Rifà S. ALEMANY

10 La Generalitat estima l'arribada de l'L9 al districte entre 2027 i 2029 C. ROCAMORA

Canvi de nom de Reis Catòlics
C. ROCAMORA

Llumens led al carril bus contra direcció a Travessera de Gràcia S. ALEMANY

Trens, tramvies, trenets, funiculars...
P. EQUISOAIN

12 Barcelona ret homenatge a Manuel de Pedrolo al carrer Calvet C. ROCAMORA

13 El Vallvidrera Cúrling ho torna a intentar
E. BULET

14 El Farró no renuncia a un Nadal solidari
M. TRIUS

Compres entre amics a 'Les Tres Torres Christmas Market' M. TRIUS

L'Estel de Natzaret EL JARDÍ

15 Els infants entreguen als Reis els seus desitjos A. RUBIÓ, M. TRIUS

16 OPINIÓ

La riera de Vallvidrera A. COTÉN

18 Les vacunes (part I) N. MESTRE, M. TALLÓ

Volem o necessitem un canvi? G. VILALTA

Casa Rita Torrents J. D. OLEZA

22 El (meu) català M. ROYO

Greu dèficit en infraestructures J. BUSCÀ

Que dolents són els nostres joves
M. FERNÁNDEZ

Com seran els primers mesos de l'any?
A. SANCLIMENT

24 GENT DEL BARRI

Entrevista: Nora Navas S. ALEMANY

26 CULTURA

Estrena de Plomes i Reclams a la Gleva
A. RUBIÓ

Roger Mas porta el Parnàs a Sarrià J. MESTRE

28 El relat: Compren aquest pis M. BERTRAN

Vint-i-cinc anys de llibreria i debut editorial de la Casa Usher

29 Al Jardí amb... Marisa de Prada i Anna Nasarre S. PALAU

30 Què no sabem de la Casa Tosquella
R. DÍAZ

31 Mercè Pàniker i Alemany, 'la millor ciutadana europea' M. CASTELLET

Concert del Cor Bruckner a Sarrià EL JARDÍ

32 EXPLORAR EL JARDÍ

El Jardí de Can Raventós M. J. TORT

33 L'Esplugabous

34 LA MIRADA JOVE

Entrevista: Clara Morató C. ROCAMORA

35 Nou vehicle de carreres de l'EUSC
EL JARDÍ

36 PER ALS PETITS DE CASA G. FARRÀS

37 CUINA I NUTRICIÓ

Les bledes F. V. SERRA

Propòsits per millorar l'alimentació
A. VILARRASA

38 GENT GRAN

Entrena la memòria E. ITURMENDI

Última pinzellada del 2020: Covid-19
M. CORNET

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

INSTITUT AUDITIU

salesa

Deixa'ns ajudar-te

La pèrdua auditiva es pot tractar

www.salesa.es

[Twitter](#) [Facebook](#) [Instagram](#)

BCN • General Mitre, 134 telf 93 550 79 20 | Pau Claris, 98 telf 93 317 35 70

30%
Dte.*

Audició més natural

ReSound ONE. Un so únic

Perquè és el primer audífon d'aquest format que incorpora un micròfon addicional dintre del canal auditiu (M&RIE)

*A la segona unitat. Consulta condicions als nostres centres

"Perquè no vull deixar de sentir a les persones que m'importen, vaig triar Salesa"

Del 14 de gener al 4 de febrer del 2021

Per poder assistir a la majoria d'activitats cal inscripció prèvia, ja que els aforaments són limitats i se segueixen les mesures de seguretat per la pandèmia de la covid-19. Recomanem, abans d'anar a l'activitat, fer una consulta al web diarieljardi.cat o al mateix centre cultural.

GENER

FINS AL 29 DE GENER

Exposició: **Pessebre de Vallvidrera**. Descobreix el pessebre que infants i veïnes de Vallvidrera han creat. **Centre Cívic Vallvidrera** c/ Reis Catòlics, 16-34

FINS AL 29 DE GENER

Exposició: **Immersió**. Intèrprets: Retratats en viu, de Justin P Brown. Treball en fotografia d'arts escèniques. **Centre Cívic Can Castelló** c/ Can Castelló, 1-7

14 DIJOUS

▶ 18 a 19.30 h (3 sessions)
Taller per a joves: **Introducció al so aplicat al Sound System**, amb Red Land Sound System. **Centre Cívic Vallvidrera**

▶ 19 h
Càpsules vespertines: **Rebre imatges sense aura**. Walter Benjamin i el sex-appeal de l'intrascendent, xerrada amb Eduard Cairó Carubí **Casa Orlandai** c/ Jaume Piquet, 23

▶ 19 h
Conta'm una òpera: **Els contes de Hoffmann**, amb Maria José Anglès, de MUSICOLÒGICS. **Centre Cívic Pere Pruna**

▶ 19 h
Xerrades de l'Associació Catalana d'Investigacions Marxistes: Rosa Cañadell i Albert Corominas presenten el llibre **El menyspreu del coneixement**, que han publicat amb Nico Hirtt. **Casa Orlandai**

A PARTIR DEL 15 GENER

Exposició: **Proyecto Tetas**. "Pezón que no vende en el mercado, lo censura el patriarcado", un projecte de Berta García-Lacht. **Casa Orlandai**

15 DIVENDRES

▶ 17 a 19 h
Torneig Among As. Premi en joc. Per a joves de 12 a 17 anys **Espai Jove Sagnier** c/ Brusi, 61

▶ 20 h
L'imperdible del divendres. Música: **Amor etern alt grup de risc**. Indian Runners rescata totes les cançons, inèdites fins ara, de Pepe Sales (Barcelona, 1954-1994) **Casa Orlandai**

16 DISSABTE

▶ 11 i 12.15 h
Matinals familiars: **Xavi Lozano presenta, Solo**. Música amb instruments insòlits. **Casa Orlandai**

17 DIUMENGE

▶ 10 h
Itinerari d'història a Sarrià: **El nucli antic de la vila**. Punt de trobada: Plaça Sarrià **Organitza: VermutApp**

▶ 18 h
Perduts, una comèdia de Ramon Madaula **Teatre de Sarrià** c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

▶ 18 h
El documental del mes: Allò que no et mata, d'Alexe Poukine. **Teatre de Sarrià**

▶ 18 h
▶ 19 h

▶ 19 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**, d'Alexe Poukine. **Teatre de Sarrià**

▶ 19 h
▶ 20 h

▶ 20 h
Xerrada per a famílies: **Les emocions de la família en temps de la covid**, amb Alexandra Mariné. **Centre Cívic Vallvidrera**

20 DIMECRES

▶ 17.30 h
Xerrada per a famílies: **Les emocions de la família en temps de la covid**, amb Alexandra Mariné. **Centre Cívic Vallvidrera**

21 DIJOUS

▶ 19 h
Taller d'Història de Sarrià. Xerrades per divulgar la història de Sarrià. **Casa Orlandai**

▶ 19 h
Debat actualitat: **Nous reptes econòmics davant la covid**, amb Joan Buscà Ambrós, economista. **Centre Cívic Pere Pruna**

▶ 19 h
Concert de Víctor Braojos, piano. **Repertori: Ludwig v. Beethoven** (1770 - 1827), **Josep Maria Guix** (1967) i **Robert Schumann** (Zwickau 1810 - Bonn 1856) **Jardí dels Tarongers** c/ de la Ràbida, 5

▶ 19 h
Aportació: 10 €

▶ 20 h
Entorn de la guitarra - concert per a l'ànima, amb Inés Moredale, mezzosoprano, i Raúl Sandín, guitarra. **Centre Cívic Pere Pruna**

▶ 18 h
A Sarrià comencem el 2021 amb un bon clima! L'emergència sanitària s'entrecrua amb la crisi ecològica i la social. Temps per fer pinya i trobar-nos cuidar-nos i organitzar-nos! Activitat digital: <http://meet.jit.si/EcoXarxaSarrià>

▶ 19 h
Les Veus Científiques: **La cursa per la vacuna contra el SARS-CoV-2**, amb Lluís Ruiz-Avila, biòleg director general a Leukos Biotech SL i a Ruti Immunotherapeutics SL, empresa que desenvolupa una vacuna contra la covid-19, i José Luis Martí. **Casa Orlandai**

21 DIJOUS

▶ 19 h
Taller d'Història de Sarrià. Xerrades per divulgar la història de Sarrià. **Casa Orlandai**

▶ 19 h
Debat actualitat: **Nous reptes econòmics davant la covid**, amb Joan Buscà Ambrós, economista. **Centre Cívic Pere Pruna**

22 DIVENDRES

▶ 10.30 h i 12 h
Passejada: **L'art de visitar un jardí: Vil·la Cecilia i Vil·la Amèlia**, amb La Fàbrica del Sol. **Centre Cívic Vallvidrera**

▶ 17 a 19 h
Cine Fòrum Per a joves de 12 a 17 anys **Espai Jove Sagnier**

▶ 19.30 h
Concert de Víctor Braojos, piano. **Repertori: Ludwig v. Beethoven** (1770 - 1827), **Josep Maria Guix** (1967) i **Robert Schumann** (Zwickau 1810 - Bonn 1856) **Jardí dels Tarongers** c/ de la Ràbida, 5

▶ 19 h
Aportació: 10 €

▶ 20 h
Entorn de la guitarra - concert per a l'ànima, amb Inés Moredale, mezzosoprano, i Raúl Sandín, guitarra. **Centre Cívic Pere Pruna**

▶ 20 h
L'imperdible de Divendres. Música: **Magalí Sare i Sebastià Gris presenten, A boy and a girl**. Organitza: Comissió de Festes de Sant Vicenç i Casa Orlandai. **Casa Orlandai**

23 DISSABTE

▶ 10 a 12 h
Itinerari històric per les rodalies de Sarrià, amb Marc Beramendi i Jesús Mestre. Punt de trobada: Plaça Sarrià **Casa Orlandai**

▶ 17 a 20 h
Bigday "Llops de Taula". Tarda dedicada a tot tipus de jocs de taula. Organitzat amb Llops de Taula. **Espai Jove Sagnier**

24 DIUMENGE

▶ 18 h
Audició de sardanes amb la Cobla del Baix Llobregat. Amb la col·laboració de la Taula d'Entitats de Sarrià **Teatre de Sarrià**

26 DIMARTS

▶ 17.30 a 19 h
Taller: **Genealogies LGTBI al cinema**, amb Isa Luengo i Sofia Esteve, realitzadores i professores de cultura i arts audiovisuals. Els dimarts del 26 de gener al 23 de febrer. **Casa Orlandai**

▶ 17.30 a 18.30 h
Taller familiar en línia: **Fes la teva disfressa!** amb LLeureka. Infants de 5 anys. **Centre Cívic Can Castelló**

▶ 17.30 h
▶ 18 a 19.30 h
Taller: **Artistes i ciutats**, amb Mireia Massana. Els dimecres

▶ 18 a 19.30 h
Taller: **Artistes i ciutats**, amb Mireia Massana. Els dimecres

▶ 18 a 19.30 h
Taller: **Artistes i ciutats**, amb Mireia Massana. Els dimecres

▶ 18 a 19.30 h
Taller: **Artistes i ciutats**, amb Mireia Massana. Els dimecres

▶ 18 a 19.30 h
Taller: **Artistes i ciutats**, amb Mireia Massana. Els dimecres

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

del 27 gener al 3 març
Centre Cívic Can Castelló
Preu: 46,50 €

▶ 18 h
Xerrada: **Descobrint la restauració de mobles**, amb Judit Belenguer. **Centre Cívic Vallvidrera**

▶ 19 h
Cafès literaris: **Catedral, de Raymond Carver**, amb Juan Evaristo Valls Boix. **Casa Orlandai**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

▶ 19 h
Cicle de salut: **El covid a Sant Gervasi, present i futur proper**, a càrrec del CAP Adria de Sant Gervasi **Casals de gent gran del districte: Sant Ildefons, Can Castelló i Can Fàbregas**

romanticisme i la música espanyola, amb Sara Rojo violí, i Miguel Marín, guitarra. **Espai Putxet** c/ Marmellà 13

▶ 20 h
Concert al soterrani **Centre Cívic Sarrià** c/ d'Eduardo Conde, 22

30 DISSABTE

▶ 11 a 12.30 h
Activitat familiar: **El petit racó** **Centre Cívic Vil·la Florida** c/ Muntaner, 544

31 DIUMENGE

▶ 12 h
Espectacle infantil: **El bagul de la música tradicional**, amb el duet Daura. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

▶ 12 h
El documental del mes: **Allò que no et mata**. **Teatre de Sarrià**

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

DISTRICTE

El Consell Ciutadà i Plenari estallen per problemes en la participació ciutadana

CARME ROCAMORA

El passat 17 de desembre es van celebrar el Consell Ciutadà i el Consell Plenari del Districte, que es van caracteritzar per força problemes en el seu funcionament. Primer de tot, el Consell Ciutadà, que sempre ha estat obert a tota la ciutadania, no es va retransmetre pel canal de YouTube de l'Ajuntament i només el van poder seguir alguns representants d'associacions i consellers que havien rebut l'enllaç per connectar-s'hi mitjançant la plataforma Jitsi. En aquest Consell s'hi van debatre temàtiques com el pressupost del 2021 per al Districte, a més del Programa d'Actuació Municipal i del districte mateix. La sessió, a més, va acumular greus retards per problemes tècnics i el Consell Plenari, que estava convocat a les 18:00 hores, no va començar fins a les 19:45 hores, fet que va provocar diverses crítiques de veïns a les xarxes socials.

La presidenta de l'Associació de Veïns de Sarrià, Eva Ceano, hi va anar més enllà i va adreçar un escrit als responsables del Districte per alertar-los que "estan acabant amb la participació de la ciutadania". En l'escrit els va recordar com a l'inici del mandat es van traslladar prec i preguntes de veïns previs al Consell Plenari —de vegades, a hores tempestives— i va lamentar que ara també se'ls ha tret l'espai de debat de la ciutadania al Consell Ciutadà: "Cada cop hi participen menys entitats i la ciutadania quasi ha desaparegut". "El fet que estem fent servir nous modes de comunicació, amb els seus avantatges i inconvenients,

no és cap excusa per no potenciar la participació, ni per minimitzar-la", va rebre Ceano, que també va valorar que la nova forma de fer, consistent a deixar la participació ciutadana al final de les convocatòries dels òrgans, "no és el camí" perquè la gent del districte se senti part d'aquesta activitat.

Per la seva banda, el president de l'Associació de Veïns de les Tres Torres, Lluís Tusell, va recordar que fa mesos que les empreses de tot el país teletreballen, mentre que el Districte "és incapaç, vuit mesos després, de garantir la participació ciutadana en línia".

Districte es disculpa pels problemes

Dies després d'aquests fets, la direcció del Districte de Sarrià – Sant Gervasi es va disculpar mitjançant una nota pels problemes que es van acumulant durant les sessions, i van recordar que Barcelona "és una de les ciutats amb més nombre d'òrgans de participació ciutadana" i que "s'han mantingut tot i les excepcions i complicades circumstàncies causades per la covid-19". Sobre el fet que als Consells Plenaris el veïnat no pugui intervenir fins al final, van remarcar que és el que va acordar la Junta de Portaveus a principi del mandat.

Respecte a la queixa d'algunes associacions i de l'oposició política sobre el fet que ara sigui obligatori enviar les preguntes per escrit 24 hores abans que comenci la sessió, van argumentar que així, si els veïns no es poden connectar, les preguntes es poden llegir: "El Districte de Sarrià – Sant Gervasi

p. 6 >>

NOMENCLÀTOR

La plaça de Sant Vicenç

JESÚS MESTRE

És un dels espais emblemàtics de l'antic Sarrià. Es va formar en la cruïlla dels carrers Cornet i Mas i de Mañé i Flaquer, a partir de l'urbanització d'uns terrenys de Josep Bosch i Canet, segons plànol aprovat per l'Ajuntament de la vila l'any 1836. En el plànol d'Ildefons Cerdà, de mitjans XIX, la plaça està gairebé tota edificada. Fins a finals del segle XIX, es coneixia amb el nom d'Unió.

La majoria de cases eren de caràcter popular: hi vivien sobretot jornalers, paletes i fusters. Però a la part nord, a l'esquerra, hi havia un col·legi, primer el Colón del professor Masvidal i, posteriorment, l'Acadèmia Giner, del professor Francesc Giner Sirera, nascut a Murla, a la província d'Alacant. Al costat dret de la plaça, també mirant al nord, hi havia la fusteria Estrada, una de les de més anomenada de Sarrià. S'havien especialitzat en la construcció de funiculars i andròmines similars, com l'avió de les atraccions del Tibidabo. Finalment, al

costat de llevant, una gran finca trencava el caràcter popular del lloc; era d'uns parents de la família Galve que vivien al carrer Jaume Piquet 23 (avui la Casa Orlandai).

Com era costum a les places, hi havia una font que ja estava construïda el maig del 1854. Però no era la font que ara es pot veure, ni estava en el mateix indret. De fet, va canviar de posició i de forma diverses vegades. Sembla que l'actual escultura de Sant Vicenç prové d'una altra font: la que hi havia a la plaça Sarrià i que es va haver de desmuntar a principis del segle XX, quan es va unir el passeig de la Bonanova amb el de la Reina Elisenda.

La fotografia és un muntatge a partir de dues fotografies fetes el mateix dia, cap al 1920, procedents del Fons de la Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. S'hi pot veure la font a la dreta de la plaça. També hi ha uns cavallets i s'hi esdevé un acte no identificat, però que ha atret força gent i, fins i tot, fotògrafs. ■

Autor desconegut. Fotografies datades a l'entorn del 1920, procedent de l'Arxiu Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita SINCE 1886 **Ara botiga online!**

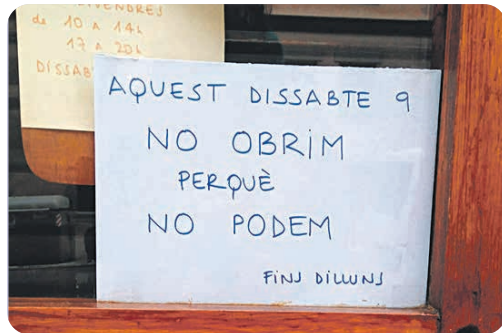
C/ d'Arimon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [i](#) [g+](#)

VIST AL TWITTER

Casa Usher

(@CasaUsherBCN)

Dissabte tancat, tornem dilluns.

Eva Parera (@PareraEva)

Aclariments per a despistats i/o desinformats:

No abandono les meves

responsabilitats a Barcelona pel Canvi ni a l'Ajuntament.

No provinc de Ciutadans.

M'incorporo com a independent a la llista del PP per sumar responsabilitat i unitat des del constitucionalisme.

Aspasim (@fundacioaspasim)

Seguim vacunant!

Mica en mica es van administrant les primeres dosis de la vacuna contra la #COVID19 a usuaris i professionals de la Fundació.

Som-hi que ja ho tenim!

<< Ve de la p. 5

està treballant amb les àrees municipals competents per solucionar els problemes tècnics, i millorar les connexions i el desenvolupament dels òrgans de govern i de participació ciutadana per a les properes sessions", van afegir a la nota.

El Pressupost del 2021 per al Districte: s'incrementa la despesa en recursos humans i baixa la resta

Al Consell Ciutadà s'hi va presentar la proposta de Pressupost del 2021 per al Districte. Malgrat la pandèmia, el pressupost només preveu una baixada de l'1,59 %. L'any 2019 es van pressupostar 24.225.878 €, mentre que per al 2021 se n'han pressupostat 23.841.640. Pel que fa a la distribució de la despesa, baixen els recursos en tots els àmbits i pugen únicament en les despeses en recursos humans, amb un increment del 5,45 %.

Sobre l'apartat del Servei a les Persones, se'n destaca que les subvencions per a les associacions baixen un 3,30 %, i l'apartat de "Participació ciutadana, associativa i actuacions de civisme" passa d'una previsió de 81.000 euros el 2020 a 0 euros el 2021. Puja, en canvi, un 11,57 % la gestió d'equipaments i d'espais com el Casal de Gent Gran Can Castelló, Can Fàbregas i Sant Ildefons gairebé se'n dobla el pressupost, passant de 420.194 € el 2020 a 748.659 € el 2021.

Pel que fa al manteniment de l'espai públic, es pressuposta un 3,2 % menys respecte de l'any anterior. Entre aquestes afectacions, baixa el manteniment i millora de l'espai públic i la prevenció d'incendis a Collserola, que passa de 512.639 € el 2020 a 495.209 € el 2021. Per últim, una altra de les baixades, d'un 7,9 %, és en el manteniment i neteja d'edificis, així com en serveis generals.

La informació dels pressupostos explicada també al Consell Plenari va ser aprovada amb els únics vots a favor del Govern (BComú i PSC-Units), els vots en contra del PP i Cs i l'abstenció de BCanvi, ERC i Junts.

Aquestes són les actuacions que preveu fer l'Ajuntament a Sarrià – Sant Gervasi

Així mateix, al Consell Ciutadà, s'hi va presentar el document estratègic del districte per al període 2020-2023, l'anomenat Programa d'Actuació del Districte (PAD). Aquest document és la concreció sobre Sarrià – Sant Gervasi del Programa d'Actuació Municipal (PAM), on s'estableixen les línies prioritàries, els objectius, les actuacions de l'acció del Govern i les inversions de l'Ajuntament de

© Elena Bulet | Arxiu

Barcelona. Malgrat que la primera presentació d'aquest document va ser a principis de desembre del 2019, la pandèmia n'ha anat retardant l'aprovació definitiva. Després d'aquesta primera presentació el desembre, va començar el procés conegut com a *pressupostos participatius*, en què el veïnat podia presentar propostes per acabar de configurar el PAM i el PAD. En el cas del nostre districte, la proposta de Construir La Sarrianenca va ser la que més adhesions va tenir, però no s'ha inclòs finalment als programes d'actuació municipals, restant així enlaira la solució per a una quinzena d'entitats del districte que no tenen un espai per dur a terme les seves activitats. Aquest pla va ser aprovat el passat 17 de desembre pel Consell del Districte i ara en falta la ratificació del Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament, el proper 26 de febrer.

Principals actuacions del PAD

Galvany

- Mercat de Galvany: iniciar el projecte de rehabilitació del mercat amb la renovació de la instal·lació elèctrica i la redacció del nou projecte de rehabilitació integral.
- Impulsar el disseny d'un nou equipament cultural a la finca Muñoz Ramonet.
- Instar el canvi de qualificació per transformar Can Ferrer en un nou equipament.
- Reformar la zona de gossos dels jardins d'Enric Sagnier.

El Putxet i el Farró

- Millorar la circulació al Putxet i el Farró. Revisar-ne els sentits de circulació, eliminar-hi drecceres i millorar la regulació dels estacionaments de motos.
- Intensificar la neteja dels carrers i dels parcs del Putxet i el Farró.
- Impulsar el Banc del Temps de Vil·la Urània.

La Bonanova

- Adequar el centre d'estada limitada per a persones vulnerables de Císter.
- Iniciar el desenvolupament del programa d'actuació de la superilla de la Bonanova. Redactar-ne el projecte executiu.
- Reformar les tanques de Vil·la Florida.
- Definir l'ús i el model de gestió del dipòsit del Rei Martí.

Sarrià

- Regular la circulació privada al centre de Sarrià, promovent-ne el caràcter de superilla.
- Estendre la cultura dels horts urbans al carrer de Ràfols.
- Redactar el projecte d'una pèrgola fotovoltaica a la Llosa de Sarrià.
- Construir un equipament de nova planta a la plaça de Sarrià, que allotjarà una biblioteca, una sala polivalent i els serveis tècnics del Districte.
- Impulsar la construcció d'un equipament juvenil a les casetes de l'Hort de la Vila.
- Reformar els accessos al parc de Joan Raventós.

Les Tres Torres

- Treballar per la millora dels espais verds de les Tres Torres.
- Impulsar la redacció del projecte d'escola bressol per a la finca de propietat municipal del carrer de Dalmases, 63.
- Pacificar l'entorn del Mercat de les Tres Torres per facilitar-hi la mobilitat, en especial per als infants i la gent gran.

Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo

- Impulsar un estudi de vulnerabilitat social als barris de muntanya, valorant-ne especialment les desigualtats en termes de salut i esperança de vida.
- Impulsar un projecte d'educació ambiental, alimentació i salut a Can Pujades.
- Regular els usos i l'estacionament de la plaça de Vallvidrera i els carrers de l'entorn.
- Regular els estacionaments reservats per al veïnat a les Planes.
- Desplegar un projecte de reforç a l'aprenentatge escolar del barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes.
- Executar treballs de rehabilitació al Museu Verdader (MUHBA Vil·la Joana).
- Acabar la construcció del nou centre cultural a l'antic Mercat de Vallvidrera. Definir i desenvolupar la gestió del Mercat de Vallvidrera conjuntament amb les entitats.
- Elaborar una anàlisi i redactar una diagnosi actualitzada del barri de les Planes, que abordi els diferents àmbits d'intervenció (social, educatiu, econòmic, urbà i mediambiental), que pugui servir de punt de partida per a la definició i redacció d'un Pla d'intervenció integral del barri de les Planes o de qualsevol altra eina que es decideixi implementar. ■

www.diarieljardi.cat

El més llegit l'últim mes

1

El Vallvidrera Cúrling ho torna a intentar... però han fet l'aperitiu

2

El Vallvidrera Cúrling entrenarà per primer cop aquest dissabte al pantà

3

Cribatge massiu durant dos dies al CAP Vallvarca – Sant Gervasi per detectar possibles positius

CREIEM EN TU

Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona

www.santignasi.fje.edu

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Vine a conèixer-nos, t'hi esperem!

www.fje.edu/personesquecreixen

93.602.30.29 / 93 602 30 38 / 93 602 30 49

info.santignasi@fje.edu

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/Copèrnic, 30-32-08021 Barcelona-T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/Valeta d'Arquer, 30-34-08017 Barcelona-T 93 254 05 70
informacio@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi, dos centres acollidors i tranquils en un entorn privilegiat, amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

SARRIÀ

Sarrià es manifesta per reclamar que Can Raventós sigui per al barri

CARME ROCAMORA

Els carrers de Sarrià van acollir el passat dissabte 12 de desembre una manifestació que va aplegar 400 persones —segons els organitzadors— que van protestar en contra del pla per construir pisos de luxe a la finca de Can Raventós i també per declarar la zona com a refugi climàtic.

La mobilització, organitzada per la plataforma Defensem Can Raventós, es va portar a terme sense incidents i es va

caracteritzar per la presència de múltiples pancartes, fetes pel veïnat, que reclamaven, entre d'altres coses, defensar el barri de l'especulació, que hi hagi menys pisos de luxe i més habitatge social, i protegir els arbres que aniran a terra si el pla dels promotors d'aquesta finca, aprovat el mes de setembre al Ple de Barcelona, tira endavant.

Durant la manifestació, membres de la plataforma van llegir el manifest, en

el qual van sentenciar que cada pam de terra que el ciment va guanyant als arbres significa més calor a l'estiu i més fred a l'hivern per "la disminució de la superfície verda". Per aquest motiu, van reclamar un refugi climàtic a la zona, que consisteix en un espai on infants i grans puguin aixoplugar-se durant les onades de calor i les fredorades de l'hivern. Un jardí, en definitiva, on poder sortir a passejar, jugar i sentir la natura en tota la seva esplendor.

A la manifestació van tornar a repetir el reclam de la plataforma: que l'edifici, així com la totalitat del jardí, tinguin un ús públic. D'altra banda, s'hi inclou la proposta que pugui allotjar les entitats

del barri que no tenen lloc, com les de cultura popular i juvenils, combinant aquest ús amb un centre de dia per a gent gran. També van insistir en la petició que se'n derogui el pla i s'iniciï una negociació amb els promotors que permeti permutar l'edificabilitat acumulada a un altre espai del districte o de la ciutat.

Durant la planificació, la plataforma també va fer saber que ha tingut accés a una vista de l'expedient, en què van comprovar "les irregularitats" de què sospitaven, tant pel que fa als terminis de la tramitació, com pel fet que no s'adiuen a la normativa. ■

© Elena Bulet

© Elena Bulet

GALVANY

Aturat el primer desnonament de l'any a Cassoles, el del Toni de 55 anys i veí del carrer Dènia

SOFIA PUVILL BALCELLS

El dimarts 12 de gener el Sindicat d'Habitatge de Cassoles es va tornar a mobilitzar per aturar aquesta vegada el llançament del Toni, un veí del carrer Dènia, al barri de Galvany, a qui el gestor encarregat del pis reclama un endarreriment en el pagament del lloguer.

El Toni, de professió informàtic i autònom, va explicar que després de l'estiu de l'any 2019 va començar a tenir problemes per pagar el lloguer. "Els anava pagant a mesura que podia, fins que va arribar el novembre i ja no vaig poder pagar". Al gener, el gestor encarregat del pis va reclamar-li els diners, mentre el Toni estava a l'espera de cobrar unes factures que no li arribaven.

"Si no les pots tenir la setmana que ve, et portem a jutjat". Així és com explica aquest veí del barri de Galvany la reacció de la gestoria davant del seu problema. A finals de febrer va rebre una notificació de Serveis Socials en què s'indicava que li estaven fent un estudi. "Vaig anar a veure'ls i em van comunicar que a partir d'aquell moment començava tot un procés judicial".

Afectat per la pandèmia

Al febrer d'aquest any, el Toni estava amb tractes per aconseguir una feina a partir del març. Malauradament, però, va coincidir amb el decret d'estat d'alarma i el confinament. "Des d'aquell dia fins ara hem fet poquíssim". Els seus ingressos han estat aproximadament d'entre un 10 i un 15% del que normalment guanyo a l'any".

L'alternativa, a hores d'ara, està complicada. Més de la meitat dels seus clients estan amb ERTA i dos han hagut de tancar. El novembre del 2020 va demanar jurisdicció gratuïta, per així defensar-se del desnonament per impagament. "No és perquè no vulgui, és perquè no puc". Tot i això, el Toni es troba esperançat davant les negatives i "la majoria de respostes" que rep quan busca feina amb 55 anys.

El 12 de desembre li va arribar la notificació que en trenta dies es produïa el llançament del pis. Com que era divendres, a partir del dia 15 és quan va poder començar a organitzar-se, fins al 20. "Des de llavors i coincidint amb les vacances de Nadal, ha estat tot aturat". Finalment

el Toni no va poder parlar amb la seva treballadora social fins al divendres 8 de gener, i no va ser fins al dilluns 11 que va rebre la notícia de la imminència del desnonament: "No donen marge ni tan sols als Serveis Socials per enviar-te algú, no és normal". ■

© Sofia Puvill

© Sofia Puvill

TRES TORRES

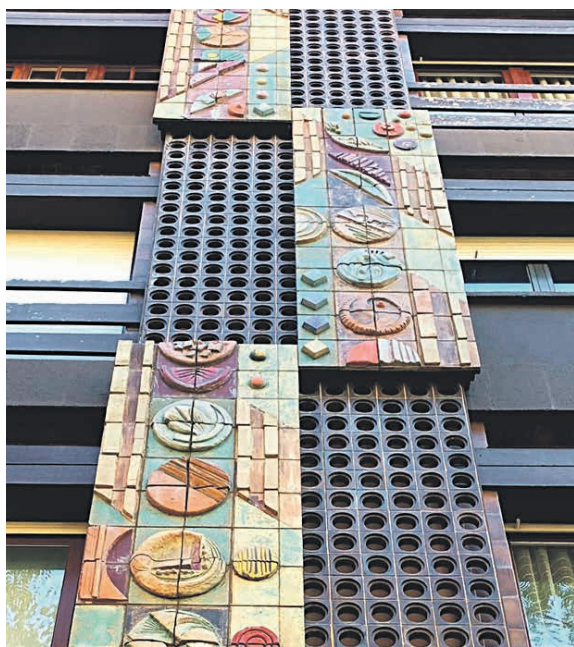
L'Ajuntament conservarà els plafons ceràmics retirats de la façana d'un edifici de Ganduxer

SERGI ALEMANY

Els plafons ceràmics de la finca número 127 del carrer de Ganduxer que es van retirar amb polèmica el passat mes de novembre durant les obres de rehabilitació de la façana d'aquest edifici, es conservaran als magatzems municipals de Patrimoni Arquitectònic Històric i Artístic de la ciutat de Barcelona. Els plafons daten de l'any 1972 i són obra del pintor i ceramista Joan Rifà i Benet.

Segons l'Ajuntament de Barcelona no estaven catalogats i es van substituir pel greu risc de despenjament que presentaven, ja que els ancoratges estaven rovellats pel pas del temps.

Les rajoles de ceràmica esmaltada formaven diferents mosaics colorits amb diferents figures geomètriques en relleu a diferents zones de la façana i no estaven catalogats. Tot i la rehabilitació de l'edifici, es van detectar algunes peces trencades que no es van poder recuperar. D'altres, sí s'han recuperat i actualment es troben emmagatzemades a l'espera de la seva destinació definitiva al dipòsit del Patrimoni Arquitectònic Històric i Artístic de la ciutat de Barcelona. ■

© Ajuntament de Barcelona

© Ajuntament de Barcelona

AMNISTIA FEM-NOS LLIURES

Recollida de signatures per portar
la llei d'Amnistia al Congrés dels Diputats

SIGNA AQUÍ!

amnistiaara.cat

ÒMNIUM

DISTRICTE

La Generalitat preveu que l'L9 arribi al districte entre 2027 i 2029

© Ajuntament de Barcelona

CARME ROCAMORA

La Generalitat va donar un nou impuls el passat desembre a la línia 9 del metro, concretant el finançament del tram central d'aquesta infraestructura que fa

molts d'anys que es promet. Segons el calendari previst, l'any 2027 entrarien en funcionament les estacions de Sarrià i Mandri, mentre que la del Putxet estaria disponible entre 2028 i 2029. ■

VALLVIDRERA

La Ponència del Nomenclàtor abordarà el canvi de nom de Reis Catòlics el gener

CARME ROCAMORA

El març de 2020 s'aprovava al Consell Plener del Districte la iniciativa promoguda per veïns de Vallvidrera per canviar el nom del carrer Reis Catòlics pel d'Elisa Moragas. Després d'aquesta aprovació va arribar la pandèmia i molts dels tràmits es van congelar, però des de fa uns mesos la plataforma Canviem Reis Catòlics reclamava saber els terminis en què es trobava la qüestió. No van obtenir cap mena de resposta, com tampoc *El Jardí* quan va contactar amb l'Ajuntament. Finalment,

però, el regidor del Districte, Albert Batlle, va respondre a una pregunta registrada per Esquerra Republicana sobre la qüestió, i va anunciar que s'abordarà en la propera sessió de la Ponència, prevista per al 19 de gener de 2021.

Després que sigui abordada, i si tots els tràmits estan correctes, caldrà la signatura del decret per part de l'alcalde, Ada Colau, i del president de la Ponència, Jordi Rabassa, per procedir posteriorment amb altres actuacions com ara el canvi de plaques del carrer. ■

GALVANY

Llums led al carril bus contra direcció de Travessera de Gràcia per millorar-ne la senyalització

SERGI ALEMANY

El 2020 s'ha tancat al barri de Galvany amb la instal·lació d'un reforç en la senyalització del carril bus contra direcció de la Travessera de Gràcia, tal com va avançar l'Ajuntament al novembre. S'ha fet a mode de prova pilot a la cruïlla de la Travessera de Gràcia amb el carrer Muntaner, escenari d'un accident de trànsit a l'agost.

L'objectiu de la nova mesura és cridar l'atenció del vianant davant la presència

© Sergi Alemany

d'aquest carril bus, que circula en sentit contrari a la resta de vehicles, intentant així minimitzar-hi el risc d'accidents.

La mesura consta d'una franja semafòrica de leds a banda i banda del pas de vianants que hi ha a la Travessera de Gràcia amb Muntaner, que reproduïx el mateix estat en què es troba el semàfor de vianants convencional.

Segons l'Ajuntament, funcionarà com a prova els propers tres mesos i després es farà una avaluació de la seva efectivitat.

Actualment, a tota la ciutat, hi existeixen un total de 14 carrils bus contra direcció. ■

© Sergi Alemany

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Trens, tramvies, trenets, funiculars...

PERE EQUISOAIN

Llegeixo a *El Jardí* la ressenya del llibre *Baixar a Barcelona. La ciutat i la comunitat recreada a Sarrià*. De sobte, és com si veiés el meu pare o la meua mare dient "avui aniré a Barcelona". L'expressió va passar a formar part de la meua parla habitual. Recordo, anys més tard, el somriure sorneguer de la que era la meua xicota en sentir-me dir la frase ara ja "descatalogada". Malgrat això, ha emergit de nou com una manera de refermar el meu sentiment sarrianenc. El que vaig llegir, i la fotografia que acompanyava la notícia, em va provocar una mena de reacció en cadena de pensaments actuals i records antics que deixo anar tot seguit de manera una mica desordenada, tal com raja.

Dies abans m'havia assabentat de l'aturada indefinida del tren del parc de l'Oreneta, un impacte directe als moments familiars més feliços, meus i de molta gent. La canalla, i també els grans, hi anàvem il·lusionats. Era una activitat en què, per passar-s'ho bé, no calia cap pantalla, ni cap enginy que actués d'interfase virtual. Em preocupa el fet que la pandèmia està accelerant el procés de relacionar-nos amb el món a través de finestres informàtiques, sense sortir de casa.

Feia poc havia anat prop de l'estació del funicular del Tibidabo. Estava aturat per obres. Diuen que renaixerà sota el nom de Cuca de Llum. Tant de bo m'equivoqui, però em sembla que no serà el mateix.

De tornada, per l'avinguda del Tibidabo, recordava el Tramvia Blau. Només hi havia les vies, i potser la catenària. Sembla que serà així per molt de temps en el millor dels casos.

L'enyoro, era un signe d'identitat de Sant Gervasi i de tota Barcelona. El seu aspecte recordava els tramvies de Lisboa i San Francisco. Costa dissociar les imatges d'aquestes ciutats dels seus emblemàtics mitjans de transport, gairebé les seves icones.

A mesura que m'acostava a Sarrià, anava retrocedint en el temps. Vaig arribar a la meua infantesa i als tramvies que pujaven pel carrer Major fins al Pedró de la Creu. Eren voluminosos i, de vegades, anaven molt plens. Al revolt davant de Can Foix grinyolaven com si no poguessin girar i semblava que acabarien tombats i encastats a la pastisseria.

No em moc de la meua infantesa i torno al tren de Sarrià, el que em portava a Barcelona. Recordo que els bitllets eren de segona i de tercera. Estranya numeració. A mi no em calien les classes, però posats a fer-les, podien haver començat per la primera.

Sant Gervasi i Sarrià tenen una història en la qual el món ferroviari, en el sentit més ampli de la paraula, mereix un capítol important. Podia haver esmentat el funicular de Vallvidrera o aquelles estacions bifurcades: Sant Gervasi/Plaça Molina, que obligaven a un enllaç de caire catacumbal.

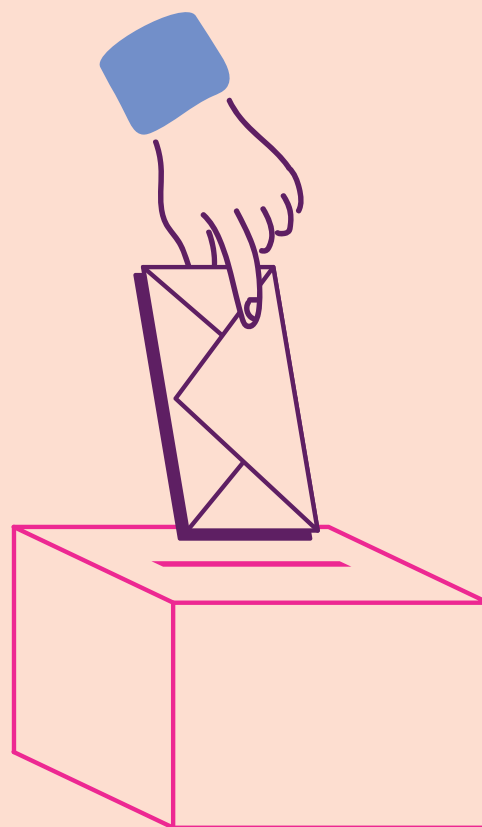
He escrit aquestes línies amb por. Temo que podem perdre coses molt nostres, allò que forma part de la pròpia identitat i que tal vegada només sabrem valorar quan ja no les tinguem. Desitjo que no sigui el cas del tren del parc de l'Oreneta ni del Tramvia Blau.

Això sí, no cal que tornin els bitllets de segona i de tercera classe. ■

Ens pots fer arribar els teus escrits a: redaccio@diarieljardi.cat

14F 2021

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 4 de febrer

Davant la situació epidemiològica recomanem sol·licitar el vot per correu. Per fer-ho pots anar a qualsevol oficina de Correus, o també virtualment entrar al web **correos.es** amb el DNI electrònic, l'idCAT certificat o altres certificats reconeguts.

KIT BRAILLE

Fins al 18 de gener

Si tens una discapacitat visual, pots trucar al telèfon 900 400 012 i demanar el kit de vot Braille.

900 400 012

parlament2021.cat
[#infoEleccions2021](#)

012
gencat.cat
Cost de la trucada: segons operadora.

**Generalitat
de Catalunya**

GALVANY

Barcelona ret homenatge a Manuel de Pedrolo amb una placa al carrer Calvet

CARME ROCAMORA

"Aquest reconeixement és un acte de justícia cap a una persona que va formar part de la vida literària i social del nostre país". Així va començar el regidor del Districte, Albert Batlle, el discurs a l'acte del passat 21 de desembre per retre homenatge a l'escriptor Manuel de Pedrolo, en el qual es va inaugurar una placa de record al carrer Calvet número 9, davant la casa on va viure durant 39 anys i on va desenvolupar bona part de la seva obra. Batlle va remarcar que aquesta placa ha de servir perquè les noves generacions el redescobreixin.

La comissària de l'Any Pedrolo, Anna Maria Villalonga, el va recordar dient que va ser "una persona única", d'una honestetat insubornable i amb una claredat d'idees incomparable, sempre amb una obstinació per defensar allò que creia just. També va destacar que Pedrolo va viure voluntàriament allunyat de les esferes de poder, sent una persona modesta, i va assegurar que amb l'acte d'homenatge, veient els honors que se li feien, estaria "aclaparat", però content com a escriptor. En aquest sentit, Villalonga va recordar que Pedrolo va morir pensant que no se n'havia sortit en la seva carrera: "cal demostrar que no, que la seva petjada és viva".

Villalonga va declarar que les reivindicacions de Pedrolo serien ben vigents avui en dia, perquè va viure en una època en què la llengua catalana no estava normalitzada. En aquest sentit, va remarcar que li era impossible acabar la seva intervenció sense una reivindicació potent i sense esclatxos: "La nostra llengua està malalta, la tenim en seriós perill, els estudis científics ens ho diuen amb urgència.

O prenem mesures, o estem perduts. Si Pedrolo ho pogués veure avui, sentiria un dolor immens".

L'acte va continuar amb una intervenció d'un amic de Pedrolo, l'escriptor Joaquim Carbó, que va explicar com va conèixer Pedrolo i com ell el va ajudar en la seva trajectòria literària. També va destacar la censura amb què va haver de conviure l'escriptor i quan va donar tot l'import del reconeixement del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes —un milió de pessetes— que va guanyar el 1979 a l'Associació d'escriptors en llengua catalana. Gràcies a això, van crear el Premi Mecanoscrit, adreçat a joves escriptors.

El tinent de Cultura de l'Ajuntament, Joan Subirats, va afirmar que espera que les futures generacions segueixin llegint Pedrolo, a qui va descriure com un "agitador", un escriptor que sempre volia expressar el seu pensament crític. Amb aquesta placa, l'Ajuntament vol

materialitzar la seva presència al mapa literari, cosa que es correspon amb la importància d'una obra literària extensa i prolífica que va abastar múltiples gèneres. Subirats també hi va afegir, a l'obra de Pedrolo, la tasca de traductor, vessant fonamental a l'hora d'apropar a la llengua catalana un gran nombre de clàssics contemporanis.

Així mateix, Subirats va aprofitar la ponència per manifestar la satisfacció pel desencallament de la biblioteca de Sarrià, ara que n'ha sortit l'licitació. També va anunciar la creació d'un nou festival literari l'any vinent a Barcelona: el Festival de Novel·la de Ciència Ficcio i Fantasia; el comissari del qual serà l'escriptor Ricard Ruiz Garzón. Els detalls del festival es faran públics al voltant del mes de febrer.

A l'acte també es van recitar lectures d'alguns fragments de l'obra de Pedrolo, amb la veu d'Antoni Munné-Jordà, amic de Manuel de Pedrolo, i d'Anna

Moreno-Bedmar, membre de la junta del patronat de la Fundació de Manuel Pedrolo.

La vida de Pedrolo

Manuel de Pedrolo va néixer el primer d'abril de 1918 a la Segarra. Va ser un dels escriptors catalans més importants del segle xx i un dels més llegits. Tot i que va destacar com a novel·lista, va cultivar tots els gèneres: poesia, narrativa, teatre, periodisme, assaig, etc. Tots li interessaven, tots li servien per explicar el seu pensament i per recrear nous mons, que o bé retrataven una societat complexa i reprimida —políticament, sexualment, socialment—, o bé n'imaginaven una de nova amb unes altres possibilitats, sobretot d'alliberament, personal o col·lectiu.

L'autor també va destacar com a traductor i com a director de la mítica col·lecció de novel·la negra "Cua de Palla". Del centenar llarg d'obres publicades —la majoria força anys després de ser escrites, per culpa de la censura—, n'han esdevingut referents ineludibles *Joc brut*, *Cendres per Martina*, *Trajecte final* i *Mecanoscrit del segon origen*. Pedrolo va tenir una acollida de públic excel·lent i, juntament amb Josep Pla —tan divergent d'idees—, és l'autor en llengua catalana més llegit. ■

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

Col·labora amb nosaltres

Subscriu-t'hi!

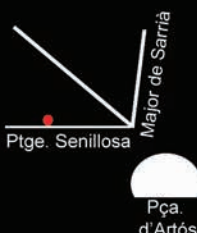
~~5~~€ 40€ l'any

diarieljardi.cat/subscripcio

REFORMAS J.BRAVO

TRABAJOS VERTICALES

- Reformes integrals
- Cuines
- Banys
- Llum
- Aigua
- Pintura
- Aire condicionat
- Locals
- Pladur
- Celoberts.
- Baixants
- Terrats
- Comunitats
- Treballs verticals
- Impermeabilitzacions
- Calefacció

Ptge. Senillosa 11, local 2
08034 Barcelona
Tel. 935 000 905 Mbl. 697 470 936
reformasjbravo@gmail.com
www.reformasjbravo.com

VALLVIDRERA

El Vallvidrera Cúrling ho torna a intentar... però han fet l'aperitiu

ELENA BULET

Una trentena de persones van acudir el passat diumenge 10 de gener al pantà de Vallvidrera amb escombres, teteres i moltes rialles. Totes vestides de blau, amb l'uniforme del Vallvidrera Cúrling Club. També amb l'esperança, aquest any sí, de poder entrenar al pantà, ja que ha fet tant de fred i s'ha glaçat algun dia.

Amb grans expectatives i molta emoció, es van reunir al pont del pantà. "Avui entrenarem!", cantaven algunes persones. Després de disposar-se en dues files procurant mantenir distàncies, van procedir a llançar la valuosa pedra a l'aigua per comprovar si el pantà estava glaçat i podien jugar. Silenci, expectació, algun sospir... I "xof!", la pedra es van enfonsar. Un any més, els del Cúrling no van poder entrenar. "Avui esmorzarem!", de seguida es deien els uns als altres.

Per clausurar l'acte al pantà i donar peu a un modest aperitiu (per l'hora i les restriccions esmorzar va ser difícil), el Vallvidrera Cúrling Club va cantar ben fort el seu himne.

"Som, som, som de la muntanya / Som, som, som els del pantà / Club de Cúrling Vallvidrera / Barcelona ens fa cagar...", entonaven tots els assistents amb la mà al cor. En acabar, van alçar les escombres, les teteres i alguns també la medalla que van obtenir com a Campions de Catalunya l'any 2019.

Finalment, els jugadors van fer un aperitiu a base de cervesa artesanal i patates de bossa. La novetat d'enguany és que la marca de cervesa Sant Jordi traurà ben aviat una ampolla especial del Cúrling Club Vallvidrera. Celebrant la bona notícia i amb la voluntat de compartir una estona entre amics, els jugadors van acabar la jornada amb una petita partida de Cúrling adaptada a un joc de taula. ■

© Elena Bulet

© Elena Bulet

Àngels Chacón

 PDeCAT
Chacón

NADAL

Les Tres Torres Christmas Market: compres entre amics

MARTA TRIUS

El pati de la Biblioteca Clarà va ser el lloc triat per l'Associació de Veïns per reubicar el mercadet nadalenc del barri de Les Tres Torres. Durant tot el dissabte 12 de desembre, les prop de 20 parades de complements, roba, decoració nadalenca per a la llar i objectes solidaris es van vestir de festa per rebre els més curiosos.

En aquesta edició, amb aforament controlat i complint amb totes les mesures de seguretat, vam poder veure les novetats de bijuteria, veles, roba, tèxtil per a la llar, objectes i plantes nadalenques, precioses caps de cartró i fins i tot mitjons i fundes de mòbil amb divertits dibuixos, perfectes per als regals de Pare Noel o els Reis Mags.

Els organitzadors van decorar amb molt de gust el pati de la Biblioteca Clarà i van acollir també algunes causes solidàries, com Dolls4Girls o la Fundació Enrique de Ossó, que explicaven les seves accions i les activitats a les quals van destinats els fons que recullen.

L'afluència de públic va tenir poc a envejar a la primera edició de l'any passat, i no hi van faltar el bon humor i les ganes de comprar petits detalls per ajudar a fomentar el comerç local. ■

El Farró no renuncia a la seva cita amb la solidaritat

MARTA TRIUS

El passat 12 de desembre va tenir lloc la novena edició de la Mostra Solidària del Farró, que organitza des de l'any 2012 l'Associació de Veïns i Comissió de Festes del Farró. Com ja és tradicional, la Mostra es va celebrar al carrer Septimània, i no hi van faltar associacions, entitats socials i comerciants, que van buscar la manera de normalitzar un esdeveniment que enguany era tot menys normal.

Els veïns que es van acostar van poder veure les parades d'entitats com el Centre Assís, que venia productes per recaptar fons per a les persones sense llar a les quals ajuda, o els Diables FarróFoc, molt entusiastes amb el seu Tió de Nadal, des d'on feien una crida a la cerca de tabalers i tabaleres. Tampoc hi van faltar parades amb torrons, llibres i art de diversa índole, tot això amb una finalitat solidària, amistosa i social, tan necessària sempre i especialment aquest 2020.

L'excepcionalitat d'enguany va fer que s'hagués d'establir un control d'entrada i sortida del carrer, raó per la qual es van

instal·lar tan sols 20 parades per complir amb les mesures de seguretat. A més, la recollida d'aportacions es va fer en una guardiola centralitzada a la plaça Sant Joaquim, i es va oferir la possibilitat de fer aportacions econòmiques a través de Bizum o transferència, tot això per evitar la manipulació de diners.

A la tarda es van lliurar els premis del concurs de fotografia i es va retre homenatge al pintor i fotògraf David Moragas, mort el mes d'abril passat. El primer premi va ser per a Laura Mir amb la fotografia *Generacions*, el segon per a Mercè Albaigés Riera amb *Nadó*, i el tercer va ser per a Ariadna Ginjaume, que va presentar la fotografia titulada *Confinades*. A més, també es va donar el premi especial Barri del Farró a *Guerra d'Aigua Festa Major del Farró* d'Àngel-Miguel Mur Criad. Totes les fotografies es van exposar al Centre Cívic Vil·la Urània durant el mes de desembre.

La sensació al final de la jornada va ser d'haver aconseguit l'objectiu de reunir veïns i amics en un entorn solidari des del qual poder ajudar els qui més pateixen. ■

L'Estel de Natzaret

EL JARDÍ

Un any més, l'Estel ha arribat puntual a la seva cita nadalenca al Teatre de Sarrià. Però ha estat un any diferent: amb menys representacions i més curtes, ja que es va reduir la seva durada a 1 h i 30 m, gairebé la meitat de la seva durada habitual. A la fotografia de la dreta, Montserrat Morera, presidenta del Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, s'adreça a un públic amb aforament limitat i mascaretes. Al costat, una de les escenes de l'adoració dels pastors de l'Estel de Natzaret. ■

NADAL

Els infants de Sarrià – Sant Gervasi entreguen els seus desitjos als Reis

ANA RUBIÓ, MARTA TRIUS

El passat 5 de gener, els Reis d'Orient es van haver d'adaptar a la situació causada per la pandèmia i no van poder fer les tradicionals cavalcades, que tants somriures treuen als més petits. Però malgrat la covid-19, la il·lusió d'aquesta nit màgica hi va ser ben present, i els més petits van poder traslladar els seus desitjos a Ses Majestats.

A Sarrià, la plaça de la Vila es va omplir, els dies 4 i 5 de gener, d'infants de totes les edats que van acudir emocionats a veure els Reis i els Patges Reials, que van recollir les cartes dels petits. A tot arreu

hi havia somriures, nervis i moltes ganes. Gairebé 900 unitats familiars van passar a saludar Ses Majestats, segons Eix Sarrià.

A Sant Gervasi, la plaça de la Bonanova va ser el lloc que més va brillar amb l'arribada dels Reis, amb cues d'infants que esperaven per entregar les cartes. Més enllà de joguines, els més petits també expressen els seus desitjos en aquesta jornada. Per exemple, la Irene va explicar que el seu desig és que tots els nens puguin tenir joguines i salut, el Mateo que s'acabi la covid-19 i el Lluçia veure aviat part de la seva família que viu fora. ■

© Ana Rubió

© Ana Rubió

© Ana Rubió

© Ana Rubió

© Marta Trius

© Marta Trius

© Marta Trius

© Marta Trius

ECOLOGIA

La riera de Vallvidrera, espai fluvial vital amenaçat

ARIADNA COTÉN

La riera de Vallvidrera neix a Barcelona, a l'obaga de la serra de Collserola, sota els turons de Can Pasqual i de Can Castellví. És el curs d'aigua més important del Parc Natural de Collserola, i travessa el nucli vell de Vallvidrera —prop de l'església de Santa Maria de

Vallvidrera—, les Planes, la Floresta, la Rierada i Molins de Rei, fins a arribar al riu Llobregat, del qual és afluent.

Una bona part del seu curs transcorre dins de la Reserva Natural Parcial de la Rierada – Can Balasc, i la seva importància ecològica és cabdal per a tot el Parc Natural de Collserola, que forma part de la Xarxa Natura 2000 (XN2000) d'espais protegits europeus. Malgrat això, aquest espai fluvial protegit ha estat sotmès en els darrers anys a un reguitzell d'agressions en forma d'activitats i actuacions varies que, a pesar que s'han denunciat, l'estan degradant i fan témer pel seu futur. Conscient d'això, la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola va demanar un Consell Consultiu del Consorci del Parc Natural específic sobre aquest tema, que es va celebrar a finals d'octubre passat.

Dins del terme municipal de Barcelona, el primer punt d'alarma es troba al pantà de Vallvidrera, que és la principal massa d'aigua del Parc i, idealment, un punt d'estada i refugi per a la fauna. Malauradament, la gestió actual de l'indret en prioritza l'ús lúdic per davant de la conservació com a espai bàsic per a la riera, la qual cosa n'ha accelerat la degradació. Els marges del pantà han perdut vegetació, hi apareixen espècies invasores que les persones deixen anar sense cap control, està hiperfreguentat, sovint és zona de bany d'animals de companyia, i els gestors el buiden constantment a causa del mal estat. Per tot això, la plataforma va sol·licitar, tant al Consorci del Parc com a l'Ajuntament de Barcelona, que es tracti el pantà com a autèntic espai natural lacustre i que se'n faci una protecció perimetral

dissuasiva per dificultar-hi l'accés, tal com s'ha fet amb el pantà de Can Borrell.

Riera avall, a l'àrea de les Planes – Can Pitxurri, el tram supervivent de la riera és actualment una mostra de desastre i desgavell urbanístic, sense cap estructura ni coherència, on la riera s'escanya i queda envaïda per estructures i vegetació al·lòctona, fet que representa un perill en cas de pluges intenses. En aquest tram cal un projecte de restauració global per recuperar-ne els valors naturals (vegetació, fauna i geologia), que serveixi també per adequar l'espai com a zona de passeig i gaudi de la natura, i per crear zones inundables que disminueixin el perill en cas de fortes pluges.

Una qüestió recurrent a tota la riera és la mala qualitat ecològica de les seves aigües, evidenciada per nombrosos estudis i indicadors. En aquest sentit, segons els informes de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), la riera ha passat d'un estat bo el 2012 a un de dolent el 2018. En aquest curs d'aigua tan fràgil, sovint s'hi troben residus sòlids (plàstics) que cobreixen tota la llera en períodes de fortes pluges, i també, contaminants en forma de metalls pesants, medicaments, etc. Fins i tot s'hi han observat aigües fecals, fet que demostra la limitació i la insuficiència de l'estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) de Vallvidrera així com la manca de control sobre els abocaments, les fosses sèptiques i les captacions d'aigua. Per això, la plataforma demana que el Consorci i l'ACA realitzin un estudi dels focus de contaminació de la riera i del paper de l'EDAR-Vallvidrera, i que aquest estudi inclogui un pla de millora i una dotació necessària de fons per poder dur a terme un control dels abocaments i regular les extraccions d'aigua.

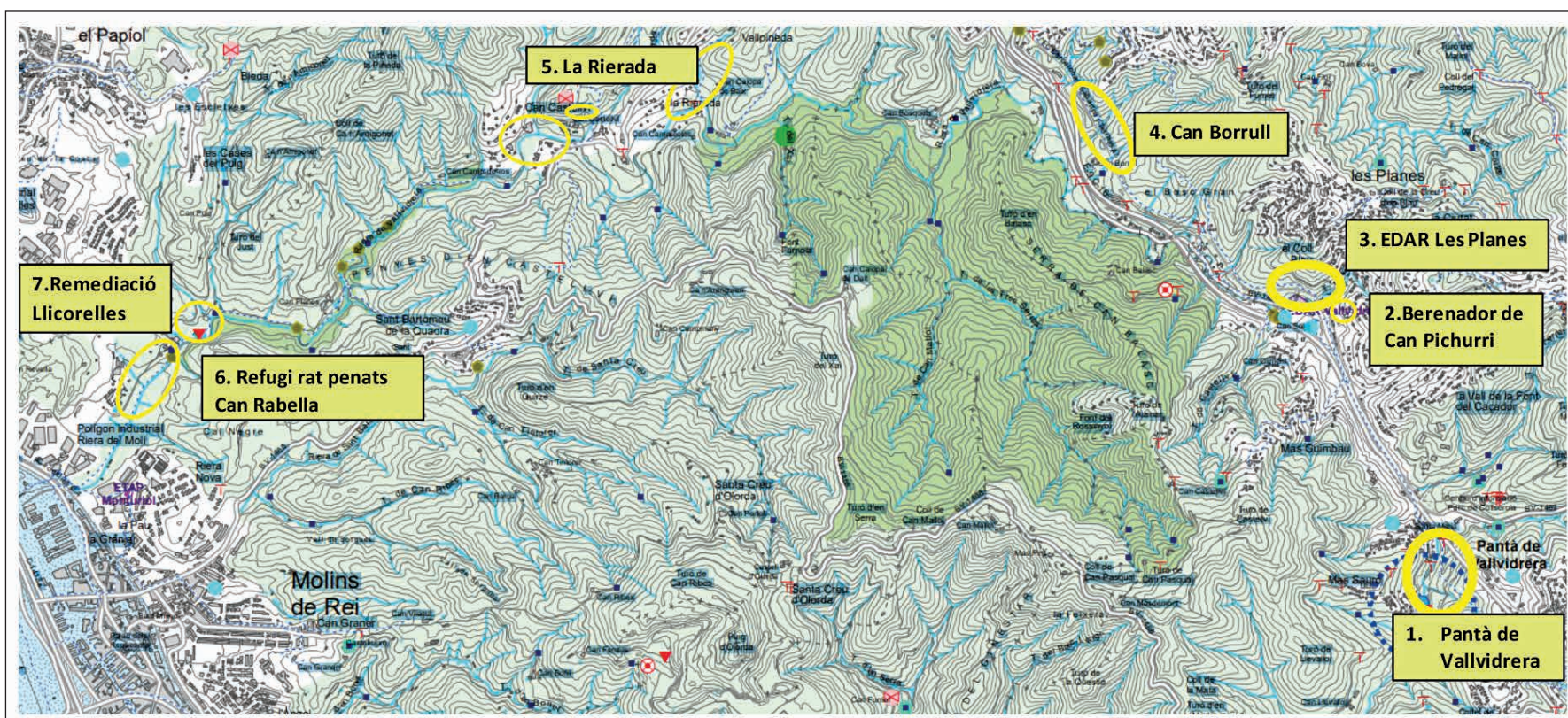
Sortint del terme municipal de la ciutat de Barcelona, trobem més disbarats a la riera, com és el cas de Can Borrell, a les Planes de Sant Cugat, on recentment s'han fet unes obres d'endegament que han artificialitzat un tram del curs fluvial i han suposat la pèrdua d'un bosc de ribera en plena Reserva Natural Parcial. A Molins de Rei hi ha projectat un nou barri a la Rierada, amb més de 260 cases i denunciat per la plataforma SOS Rierada per les

seves irregularitats. També s'ha fet el nou polígon industrial de les Llicorelles sense l'avaluació ambiental del projecte urbanístic, tot i estar situat en plena XN2000, cosa que ha provocat la destrucció de bona part de l'entorn de la colònia de ratpenats de cova, única al Parc Natural.

Finalment, no es pot obviar un problema recurrent a tota la riera i al Parc Natural en general: la massificació i la hiperfreguentació que pateix, agreujada per la situació causada per la covid-19 i els desconfinaments. Aquesta saturació incideix directament a la riera, com es demostra en la zona del salt d'aigua de la Rierada: una de les zones replantades durant l'any 2011 amb vegetació de ribera ha quedat afectada irreparablement. O la zona de Can Rabella, on el mateix camí passa per la llera de la riera i és continu el pas de ciclistes, que la creuen i malmeten i desvien el curs d'aigua. La Plataforma fa anys que exigeix la posada en marxa d'un protocol d'actuacions per garantir una freqüentació i uns usos plenament compatibles amb la preservació i conservació de la riera i, en particular, de la Reserva Natural Parcial de la Rierada – Can Balasc.

La riera i tot el Parc suporten una gran pressió antropològica, i el moment actual és cabdal per al futur de Collserola com a espai natural protegit: el Pla Especial d'Usos del Parc Natural (PEPNat), que fa més de vuit anys que s'hauria d'haver fet, està redactat i aprovat provisionalment des de fa més d'un any, però l'aprovació definitiva s'està endarrerint injustificadament. Aquest pla, elaborat amb el consens i la participació d'ajuntaments, entitats i ciutadania, permetrà regular i planificar la gestió de la riera de Vallvidrera i tot el perímetre del Parc i la seva àrea funcional externa, i dotarà d'un marc administratiu i jurídic que en permetrà la protecció efectiva. És per això que la Plataforma exigeix al Govern de la Generalitat que aprovi definitivament el PEPNat amb el redactat consensuat abans de finalitzar aquest mandat, ja que, si no, la gestió del Parc i la seva viabilitat com a espai natural quedaran fortament compromeses. ■

ARIADNA COTÉN. PLATAFORMA CÍVICA EN DEFENSA DE COLLSEOLA / ASSEMBLEA 15M SARRIÀ – ST. GERVASI

L'educació emocional a l'escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia

A l'escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia, establim des del primer moment un compromís afectiu amb cada infant des de la coherència, l'afecte i la capacitat de comunicació, respectant la seva manera de ser i atenent a les seves necessitats. Això els dona seguretat i confiança perquè se senten valorats, descobreixen els seus talents personals i els seus punts forts i febles, aprenen a creure en les seves possibilitats i s'afavoreix l'autoconeixement i l'autoestima.

Empatia, atenció i escolta activa
Dedicant atenció al grup, a escoltar-se, aprenen a conèixer, comprendre i connectar amb les emocions alienes, a entendre els altres punts de vista i l'emoció des de la qual viuen un esdeveniment. Les interaccions positives entre els infants afavoreixen el bon clima a l'aula i el respecte de les diferències.

Creem i facilitem espais de conversa i escolta activa en un pla individual o col·lectiu per mostrar-los que allò que ens diuen importa. D'aquesta manera, els infants aprenen a reconèixer i posar nom als sentiments i emocions pròpies i alienes i desenvolupen la capacitat de comunicació i de relació mentre aprenen a ser empàtics i assertius.

Treballem especialment l'empatia, perquè aprenguin a posar-se al lloc de l'altre, a comprendre els seus sentiments i aportin el millor que tenen en pro de la convivència. En aquest sentit, propiciem l'apropament entre infants perquè es coneguin i descobreixin gustos i afinitats tot treballant les habilitats socials i desenvolupin la cohesió de grup i l'amistat.

El conflicte forma part de les relacions i de la vida i és una font d'aprenentatge d'un mateix i dels altres. És important, a l'escola, donar temps i espai perquè trobin la seva manera d'enfrontar-s'hi i resoldre'l. L'adult és el mediador que acompanya i promou el diàleg i el consens.

Treball cooperatiu i contes, dues eines per aprendre

Amb el treball cooperatiu fomentem les relacions, la participació i l'autonomia mentre aprenen a treballar en equip i aprenen amb els altres i dels altres.

Una eina bàsica de l'educació emocional són els contes, ja que ofereixen un escenari on poden sentir-se identificats i reflectits i reconèixer les emocions, aprendre a posar-se al lloc dels altres, acceptar la diferència... Amb els contes parlen, expressen, pensen... i senten.

Per altra banda, fomentem hàbits beneficiosos per a la salut i el benestar amb activitats que els ajuden a prendre consciència de com se senten, a rela-

xar-se o a activar-se segons convingui, mitjançant respiracions, exercicis de consciència corporal i d'atenció.

Programa + Convivència i Comissió de convivència i igualtat

Amb aquest programa, treballem aspectes específics de l'educació emocional mitjançant activitats puntuals dissenyades per treballar la coeducació, el respecte a la diferència, l'empatia, la resolució de conflictes, el reconeixement de les emocions, el valor del pacte...

Des d'aquest curs, a més, comptem amb la Comissió de convivència i igualtat, amb representants de professionals, famílies i alumnes i propostes per reconèixer, valorar i acceptar la individualitat, garantir la igualtat d'oportunitats entre nens i nenes i eliminar la discriminació per raó de gènere o orientació sexual.

Relació amb la família

Tot això és possible perquè, des de bon començament, la relació diària, directa i estreta amb les famílies permet crear un vincle de confiança necessari a partir del qual establim una bona comunicació durant tota l'escolaritat.

Alhora, l'equip de mestres i l'equip psicopedagògic treballem de forma coordinada i compartint diferents punts de vista sobre l'evolució de cada infant. Ens reunim periòdicament per avançar de forma conjunta i acompanyar els nens i les nenes al llarg de tota l'escolaritat.

També comptem, en cas que calgui, amb l'assessorament de la Fundació Institut de Psicologia, amb qui sumem esforços per afavorir el desenvolupament equilibrat dels nostres infants.

Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia (Tibidabo)
Lluís Muntadas, 3-5-7 - 08035 Barcelona
Tel. 93 211 89 54
fmistralt@fundaciocollserola.cat

Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia (Sarrià)
Pere II de Montcada, 8 - 08034 Barcelona
Tel. 93 203 12 80
fmistrals@fundaciocollserola.cat

Nou web d'escola:
www.fredericmistral-tecniceulalia.cat

Portes obertes virtuals en directe

30 de gener i 20 de febrer de 2021

18

Batxillerat

Batxibac

Secundària

Primària

Educació
Infantil

a Sarrià i Tibidabo

3

ESCOLA
FREDERIC MISTRAL
TÈCNIC EULÀLIA

Inscripcions a
www.fredericmistral-tecniceulalia.cat
#CreantEscola

Centre Tibidabo: Lluís Muntadas, 3-5-7 - Barcelona - Tel. 93 211 89 54

Centre Sarrià: Pere II de Montcada, 8 - Barcelona - Tel. 93 203 12 80

NATURALMENT CURIOSOS

Les vacunes
(part I)

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

De ben segur que aquests últims dies (o fins i tot mesos) heu sentit a parlar sobre les vacunes, i potser també heu participat en discussions sobre el tema. La vacuna, així com els antivirals, seran la clau per sortir d'aquesta crisi sanitària que vivim actualment.

Però, quina és la diferència entre una vacuna i un antiviral? I per què és important que la població estigui vacunada per combatre el virus?

Les dues estratègies clau per posar fi a una pandèmia són la prevenció i el tractament. Les vacunes són les encarregades de la prevenció de la malaltia; els antivirals, en canvi, s'encarreguen de tractar-nos si l'agafem. En altres paraules, podríem dir que la vacuna ens protegeix (per això cal que ens la posem tot i no estar malalts) i que els antivirals ens curen (només cal prendre'ls quan tenim la malaltia).

En l'últim article, us explicàvem que, quan els virus ens infecten per primer cop, el nostre sistema immunitari fabrica els anticossos, que són com uns escuts específics contra un virus determinat. Però la fabricació d'aquests anticossos no és immediata, i per això patim els efectes del virus, que va reproduint-se i infectant cada vegada més cèl·lules fins que tenim els anticossos. Quan els virus ens infecten per segon cop, el nostre sistema immunitari pot respondre-hi amb més rapidesa, i normalment no presentem la malaltia. Amb les vacunes, el que aconseguim és fer aquest primer contacte de forma artificial, i així, si mai tenim contacte amb el virus, el nostre cos el reconeixerà i podrà actuar de forma més ràpida.

Però, què fan les vacunes? Les vacunes s'encarreguen de presentar una part del virus (mai el virus sencer!) al nostre organisme perquè generi els anticossos. De segur que molts de vosaltres heu vist el dibuix del SARS-CoV-2 a les notícies, i deueu tenir la imatge d'una esfera amb material genètic dins i tot d'espines a l'embolcall. Doncs bé, algunes vacunes tenen com a objectiu mostrar la proteïna, ja sigui introduint virus inactivats (Sinovac) o presentant només les espines (Novavax) perquè el sistema immune generi anticossos contra elles. Així, quan el virus de veritat estigui al nostre organisme i les cèl·lules del sistema immune reconeixin aquesta estructura, podran generar anticossos ràpidament. Per altra banda, les vacunes basades en ARN (Pfizer/Biontech) o DNA (Oxford/AstraZeneca), el que fan és donar les instruccions per poder generar una proteïna concreta del virus. D'aquesta manera, quan les cèl·lules del nostre cos reben l'ARN o el DNA, poden generar la proteïna viral, que serà detectada. També generaran anticossos.

Tant en un cas com en l'altre, és important recalcar que el que hi ha dins la vacuna mai és el virus sencer i actiu, sinó que posem només alguna part d'aquest virus, tot evitant els efectes de la infecció. També és important saber que, quan s'estudia una vacuna, el primer que es determina és que sigui segura, i després es mira si és efectiva. Però els detalls de com s'han generat tantes vacunes en temps rècord us els explicarem més endavant. ■

NEUS MESTRE FARRÀS I MARC TALLÓ PARRA SÓN BIÒLEGS HUMANS

DESENVOLUPAMENT, TECNOLOGIA,
SOSTENIBILITAT I SALUTVolem o necessitem
un canvi?

GLÒRIA VILALTA

Aquest darrer any hi ha hagut molts canvis, i la majoria no han estat conscientment desitjats. Els canvis ens venen donats sovint des de l'exterior, però també els podem impulsar nosaltres.

Nosaltres sempre podem decidir canviar alguna cosa de la nostra vida. I els canvis, el moviment, si és conscient, és generalment positiu.

Un proverbi xinès diu que, si volem canviar coses a la nostra vida, només cal canviar 27 coses de la nostra llar. Si tenim en compte el principi Hermètic exposat per molts savis en diferents cultures, "el que és a dins és a fora, i el que és a fora és a dins". Per tant, canviar coses de lloc o treure'n i introduir-ne de noves ens portarà a canvis a l'interior. Sovint, és més senzill començar per casa nostra: és el nostre reflex i la nostra aliada.

No cal —tot i que és molt saludable si es pot fer— canviar totalment de casa: podem simplement canviar un parell d'imatges de lloc o canviar el color d'una sola paret. Qualsevol canvi, per petit que sigui, generarà un moviment energètic en el nostre entorn que provocarà un moviment en el nostre interior. L'energia pot ser molt subtil, però això no li treu força. "El moviment d'ales d'una papallona pot provocar un huracà en l'altre extrem del món", com diu una altra dita, que dona nom a l'efecte papallona.

Atrevim-nos, doncs, a moure'ns, a moure fitxa en la nostra vida, a fer un pas endavant cap a on volem anar. Sense moviment, no hi ha canvi.

Ara és un bon moment

Els canvis d'any, els començaments, sempre conviden més a fer un pas. És com si la vida ens donés una altra oportunitat. De fet, ens la dona cada segon, però els canvis estan més marcats en el canvi de dia, de setmana, de mes, d'estació, d'any o d'època. Els ritmes són importants.

Segons l'art mil·lenari del Feng Shui, art reservat antigament només als emperadors, el final d'any és un bon moment per desfer-nos d'allò que ja no ens cal o que ja no ens agrada. D'aquesta manera, deixem lloc per al que és nou, per al que necessitem o per al que volem.

Ja hem passat el cap d'any occidental, però encara queden uns dies per al canvi d'any segons el calendari xinès. Aquest any toca l'any del bou, que començarà el 12 de febrer. Tenim, doncs, una nova oportunitat.

Aprofitem doncs aquests dies per renovar l'energia de la nostra llar. Buidem, renovem, canviem de colors, de formes, de posicions, de materials... Canviem el nostre entorn, i sorgiran canvis en el nostre interior.

Aprofitem aquesta nova oportunitat per caminar cap a on volem anar.

Us desitjo bon moviment, bon canvi i bon any nou! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Casa
Rita Torrens

JAUME DE OLEZA

La casa Rita Torrens està situada al carrer Pedró de la Creu número 11, i correspon a un habitatge entre mitgeres de planta baixa i dues plantes d'altura. Va ser construïda l'any 1914 sota un projecte de l'arquitecte Marceliano Coquillat i Llofriu (1865-1924). Nas

cut a Elx, va estudiar arquitectura a Barcelona establint-se posteriorment a Catalunya on va construir gran part de la seva obra. Coquillat va ser arquitecte municipal de la localitat de Sant Just Desvern, així com arquitecte d'Hisenda. La seva obra es troba a mig camí entre el Modernisme i el Noucentisme: va col·laborar amb l'arquitecte Arnald Calvet i Peyronill en la construcció del Mercat de Sarrià. Un dels seus edificis més rellevants va ser l'Hotel Histògeno Llopis, al passeig de Rosales a Madrid, construït l'any 1914 i que esdevindria en un dels hotels més confortables i luxosos de la ciutat, curiosament un edifici edificat a Madrid al més pur estil del modernisme català.

La casa Rita Torrens destaca sobretot pel cos d'edificació a manera de tribuna d'obra situat a la segona planta. Una tribuna sustentada per unes fines columnes i que presideix la façana al carrer. Destaca també la barana de forja del balcó corregut de la primera planta, un treball de ferreteria senzill però de formes orgàniques molt utilitzades en la seva època. El conjunt de la façana amb els serigrafats a la part superior de les finestres dels balcons amb motius florals i la combinació de maó vist de color marró sobre el revocat llis de la seva paret, constitueixen uns elements estètics que li donen a aquest petit edifici un conjunt harmoniós de clara influència noucentista. El Noucentisme va ser un moviment català molt present a principis de segle xx que es regia sota els principis, entre altres, de l'ordre i de la precisió, i determinava una certa superioritat intel·lectual dels seus seguidors. Una corrent que s'apartava del modernisme imperant en la societat catalana d'aquells anys, molt més decoratiu i organicista.

És de destacar la composició de la seva façana especialment per la integració de la tribuna amb les finestres laterals. Aquestes últimes estan inspirades en un arc de mitja ogiva, i amb la curvatura dirigeixen l'atenció de l'observador cap al cos en voladís. Ens trobem, en fi, davant d'un arquitecte amb un estil arquitectònic molt personal que va estar sempre al costat, i gairebé a l'ombra, dels grans arquitectes catalans del Modernisme. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE www.cwork.cat

MOBILITAT

L'emplaçament de la Porta de Sarrià

Una escultura que talla un espai en lloc d'obrir-lo

JOSEP M. SUCARRAT

Sempre m'ha cridat l'atenció l'enorme escultura erigida a la cruïlla de la Via Augusta amb el passeig de la Bonanova. Obra de l'artista Emili Armengol, datada l'any 1992 i feta amb acer Corten, acer inoxidable i llautó, que rep el nom de "La Porta de Sarrià".

Simbolitza la unió dels pobles que conformen el districte de Sarrià – Sant Gervasi. De formes sinuoses com la carretera de Vallvidrera, la seva posició emergeix com indicador de l'antic municipi, annexionat per reial decret l'any 1921, però que manté el seu caràcter associatiu amb costums propis de la vila que va ser, i que per a molts segueix sent.

Per què parlar d'una escultura en una secció que gira entorn de la mobilitat del barri? La resposta és clara i senzilla: parlar de mobilitat implica que, juntament amb la part dedicada a la circulació de vehicles, també hi ha zones de quietud i repòs.

És per això, i seguint la voluntat original de l'obra, que caldria aprofitar l'enorme escultura per demostrar la càustica mobilitat de la cruïlla de Bonanova amb Via Augusta. Recordem que per sota hi ha l'entrada a la Ronda de Dalt i la sortida cap el Vallès a través dels túnels de Vallvidrera. A sobre també hi ha la tranquil·litat característica de la vila de Sarrià.

En l'actualitat, la ciutat i els seus barris estan reutilitzant tot l'espai possible per fer més agradable la vida social en un entorn urbà. Es necessita amplitud

per atorgar calma al ciutadà, més ara en temps de pandèmia. Així, doncs, aprofitem aquesta esplanada que s'estén rere l'escultura i annexionem-la al passeig de la Bonanova. La proposta és senzilla: desplaçar l'escultura del principi al final d'aquest "carrer" per crear una rambla real, on se situïn les terrasses dels restaurants o bars limítrofs, juntament amb altre mobiliari que afavoreixi el descans i lleure dels veïns (avui tenim un pàrquing i una esplanada buida gran part de l'any). Aquest nou enfocament de l'esplanada i pàrquing permetria alliberar les estretes voreres, tot recuperant l'amplitud que necessiten per a la comoditat dels vianants.

Per concloure la proposta, cal recordar que l'eix que es crearia de la unió del carrer Mare de Déu de Núria amb el passeig Bonanova s'enfocaria després cap a la plaça Sarrià, on ja hi ha l'Església i aviat la biblioteca

© Josep M. Sucarrat

del barri. Aquesta proposta també podria vertebrar-se amb una nova rambla que obria una fabulosa perspectiva amb les seves terrasses, tot mostrant al final una escultura, la Porta de Sarrià, coronada per la muntanya de Collserola. ■

JOSEP MARIA SUCARRAT YCART, MOTOS TURÓ

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)

per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER
i
VENDA

TARIFES 2020-2021. PREUS DE LLOGUER DE XALETs (sense despesa d'electricitat)

	ALTA			MITJA			BAIXA		
Tarifes vàlides del 1/11/2020 al 28/11/2021	26-12-2020 / 02-01-2021 13-02-2021 / 27-02-2021 17-07-2021 / 21-08-2021			28-11-2020 / 26-12-2020 02-01-2021 / 13-02-2021 27-02-2021 / 17-04-2021 03-07-2021 / 17-07-2021 21-08-2021 / 04-09-2021			17-04-2021 / 03-07-2021 04-09-2021 / 27-11-2021		
Vacances escolars per setmanes									
Per menys dies, consultar									
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes									
	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Excepte WE
Genêt: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€
Lupin: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€
Lupin Special: 4 ad. + 2 nens	Saillagouse	690€	150€	105€	600€	130€	95€	460€	98€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	830€	185€	130€	770€	160€	120€	580€	125€
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	890€	195€	145€	840€	185€	125€	650€	140€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	620€	130€	95€	450€	98€	70€	390€	95€
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	790€	170€	125€	660€	145€	98€	550€	120€

EQUIPAMENTS: Cuina equipada, 1 o 2 banys amb dutxa, Mantes, TV, Terrassa, Jardí. Wifi gratuït

APARCAMENT: al xalet per 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 € el kw

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,33 €/dia (2020)

SERVEIS: Neteja 40 / 50 €

Genêt, Lupin, Jasmin: 40 €

Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50 €

Fitxa rentadora: 5 €

Fitxa secadora: 5 €

Lloguer llençols/llit: 10 €

2 restaurants a 250 m i a 500 m

FIANÇA: 200 €

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal
"EL PASTURAL"

• Parcel·les individuals de 270 a 300m2

• Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)

• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:

95.000€ - 110.000€ -

150.000€ - 175.000€

(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE

PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR

Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com

www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó d'Osi – Riu de l'Or – Eduardo Conde

Hi trobaràs de tot

Sempre a prop

L'Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó és un projecte d'una part important dels comerços i empreses d'aquest carrer, juntament amb d'Osi, Riu de l'Or i Eduardo Conde (continua obert a noves incorporacions). Perquè aquests moments difícils cada vegada és més important el sentit de comunitat. Amb la col·laboració del diari "El Jardí de Sarrià i Sant Gervasi" volem estar a prop dels nostres veïns i veïnes, posant en marxa iniciatives que facin més agradable la convivència del dia a dia.

És important el comerç de proximitat. Un comerç en marxa garanteix barris vius. L'activitat de les botigues i empreses fa que ens sentim més segurs als nostres carrers quan passem, sempre trobarem una veu amiga que ens escolti, llum quan a l'hivern es faci fosc aviat.

Al barri tens bons professionals. De confiança. Disposats a aconsellar-te. A punt per a quan tinguis un problema. Sempre a mà per les urgències. A prop de casa. A l'Eix tothom serà important.

1 Alimentació Bon Gourmet <i>Xarcuteria Selecta</i> Espai de degustació Dessorsem, tallem i envasem pernills Cardenal Vives i Tutó, 57, 08034 Barcelona (Sarrià) Telèfon: 93 205 74 66 @bongourmet1990	2 Art / Pintora Clara Amado Tel.: (0034) 655 485 883 Estudio en Barcelona Cardenal Vives i Tutó, 40 arteclaraamado@gmail.com Vida es ART y ARTE es Vida	3 Art / Subhastes Setdart Art i col·leccionisme Subhastes on line a www.setdart.com Valoracions gratuïtes Corresponsal a Sarrià: TONI CARBÓ Cardenal Vives i Tutó, 62 Mòbil: 669 928 566 Central: Aragó, 346 / Tel. 93 246 32 41	4 Bar / Restaurants ROURAS aliments frescos Preparació de plats frescos. Menjar per a portar. Esmorzars, menjars i berenars. Servei de càtering. Terrassa molt tranquil·la Eduardo Conde, 46 / 93 205 05 67
5 Copisteria CopiteCopisteria Còpies làser b/n i color, Impresions b/n i color, Flyers - publicitat, Plotejat (b/n-color), Scan- ners b/n i color i gran format. Enquadernacions Cardenal Vives i Tutó, 46, 08034 Barcelona Telèfon: 93 205 59 64 copitecbcn@gmail.com	6 Disseny d'espais Disseny d'Espais Personalitzats des dels més petits fins els més grans Riu de l'Or 25, planta baixa Telèfon: 628905044 http://www.espaistk.eu/		
7 Electricitat / Fontaneria Luismar instalaciones reparaciones Aigua, llum, gas, dessembussos, pintura, feines de paleta i tota mena de reformes. Riu de l'Or, 32 93 205 96 95 luis@luismarsl.com www.luismarsl.com 	8 Farmàcia La Farmàcia de l'Anna La teva farmàcia de confiança Professionals al teu servei Horari: de dilluns a divendres de 9 a 20.30 h Dissabte de 9.30 a 13.30 h Riu de l'Or, 33, 08034 Barcelona Tel. 93 206 36 28 aperera51@gmail.com	11 Immobiliària Fuji Inmobiliària Seleccionem els millors immobles per als nostres clients Tenim accés a l'exigent mercat japonès Riu de l'Or, 32 / 93 639 70 67 - 670 241 864 fujibarcelona@fujiiinmobiliaria.com www.fujiiinmobiliaria.com	
9 Ferreteria Ferreteria Sonesols • Herramientas • Cerraduras • Jardinería • Material eléctrico • Duplicado de llaves • Pequeños electrodomésticos • Pintura • Grifería • Menaje C/ Riu de l'Or 36, Sarrià 93 205 02 69 ferreteriaionesols	10 Immobiliària DT HABITAT — espai immobiliari — La immobiliària amb ànima a Sarrià Riu de l'Or, 36 / 609 759 389 comercial@dthabitat.com / dthabitat.com	12 Joieria TONI CARBÓ JOIER Taller de Joieria Compostures, transformacions i dissenys Cardenal Vives i Tutó, 62, SARRIÀ Tel. 93 459 43 38 www.tonicarbo.cat	

Una mica d'història

D'Osi, un carrer amb molts noms
Riu de l'Or, passat colonial

ENRIC MÓRA

El carrer d'Osi neix al carrer de Santa Amèlia i finalitza al carrer Monterols. Els seus orígens daten dels 1863 quan foren definides per primera vegada les seves alineacions promogudes pels interessos dels propietaris Rosa Rigalt i Felip Font de la Vall. Més tard apareix a "Sarrià. Plano General" de l'arquitecte Francesc Mariné aprovat el 1888. Les alineacions del carrer foren modificades en part el 1930 per configurar-se com el coneixem actualment.

Com a molts altres carrers de Sarrià ha rebut diferents noms fruit de la història general i particular de Sarrià. Fins a primers del segle XX rebé el nom de Convenio per passar a dir-se Balmes. Amb l'annexió (1921) de Sarrià per part de Barcelona es veu obligat a canviar-ho per evitar duplicitats i es converteix en Bederrida. Problemes d'interpretació en l'acord d'agregació a Barcelona fa que l'Ajuntament

barceloní imposi el d'Osi el 1927. Amb l'adveniment de la Segona República (1931) recupera el nom de Bederrida, nom que fou substituït de nou pels vencedors de la Guerra Civil (1939) recuperant el d'Osi. L'últim canvi es produeix el 1980 quan es normalitza al català passant a dir-se d'Osi.

I qui era Osi? Doncs, un bisbe de Còrdova nascut a aquesta mateixa ciutat el 256, fill d'una important família romana. Després de ser torturat sota els mandats dels emperadors Diocleciana i Maximilià, patí desterrament. Anys més tard es convertí en conseller de l'emperador Constantí a qui va acabar convertint al cristianisme.

El carrer **Riu de l'Or** té una història més modesta. Deu el seu nom al passat colonial espanyol. Obert durant la Segona República, el seu primer nom fou el de passatge del CADCI, ja que el sindicat Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria edificà diversos habitatges pels

seus associats coneguts com les Cases barates. Aquest sindicat tingué una especial rellevància durant els Fets d'Octubre de 1934. El 1942, el nom fou canviat pel de Rio de Oro, normalitzat

al català el 1980. Aquest nom fa referència a l'antiga colònia espanyola a l'Àfrica Occidental (capital Villa Cisneros), que més tard formà part de la província del Sàhara espanyol (Sàhara Occidental). Molt a prop trobem el carrer d'Ifni amb un origen similar.

Icona d'Osi de Còrdova, del Museu de Bucarest.

13 Material instal·lacions SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS FONTANERIA I SANITARIS CLIMATITZACIÓ I CALEFACCIÓ IL·LUMINACIÓ LED ELECTRODOMÈSTICS DESCOMPTA DEL 20% Només ensenyant el diari! C/ D'Osi, 43 93 205 23 63 abcsarria@abogrup.com www.abogrup.com/abc-sarria Dilluns a divendres: 8:00 a 13:30 - 15:00 a 18:00	14 Mobiliari mobiliari · paper pintat · il·luminació · descans cardenal vives i tutó 63 - 680 812 994 - info@shidohabitat.com www.shidohabitat.com	15 Moda 64 "Young spirit" Moda urbana i esportiva MODA JOVE Card. Vives i Tutó, 64-66 BCN - 08034 SARRIÀ Tel. 625 58 18 25 www.64modajove.com	16 Motos Taller general - Moto esportiva (Enduro, Motocròs i Open Moto) Llendes de radi - Modificacions - Boutique Cardenal Vives i Tutó, 59, 08034 Barcelona Tel. 93 280 13 60, 93 280 37 37 coward@cowardmotos.com http://cowardmotos.com/
		17 Òptiques VISTA OPTICA Examen visual complet gratuït Ulleres graduades i de sol Lents de contacte c/ Santa Amèlia 31-35 cantonada Riu de l'Or Telf. 931 482 818 / Mòbil: 622 240 596 sarria@vistaoptica.com	18 Perruqueria Un lloc agradable i familiar El nostre objectiu principal és que el client se senti còmode i relaxat. Assessorament personalitzat a la necessitat de cada client Cardenal Vives i Tutó, 63, 08034 Barcelona Tel. 93 269 24 97 / WhatsApp 660 984 872 eleyele_perruqueria@hotmail
21 Reparació de l'automòbil MECÀNICA - ELECTRICITAT PLANXA - PINTURA - TAPISSATS REVISIONS PRE - ilv c/ d'Osi, 35-37 Tel. 93 204 43 72	22 Salut Osteopatia / Fisioteràpia / Pilates Preparació física / Drenatge limfàtic Riu de l'Or, 36 — Card. Vives i Tutó, 61 / 675 866 983 osteo.dolley@hotmail.fr / www.cossbarcelona.com	23 Salut Podologia Pediàtrica i Esportiva Peu Diabètic / Estudi de la marxa Plantilles personalitzades Quiropodologia Embenats neuromusculars Cardenal Vives i Tutó, 55 cantonada Osi Tel. 931 127 674 / Mòbil: 662 175 899	24 Xuxes / Laminadures Xuxes Laminadures Galetes decorades Busca'ns a Instagram: @muacsbarcelona Cardenal Vives i Tutó, 42-44 / 609 390 104 muacsbarcelona@gmail.com

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

El (meu) català

MARTA ROJO ESPINET

Fa anys que escric en català. Ja des de la facultat, estudiant Econòmiques, que gairebé sempre escric en català. A la vida privada i a la vida professional. El català és la meua llengua materna i escrivint en català és com em sento més còmoda. A més, si parlo,

penso i somio en català, és lògic que també escrigui en català, oi? També m'enfado més de gust en català. Trobo que els renecs sonen molt millor. Quan escric en castellà, per encàrrec o per algun motiu concret, ho faig sense cap problema, però sento que allò que flueix dels meus dits no és... tan meu.

Des de Mosaiking, la meua agència, tot surt en català: el domini.cat, registrat; el web, en català; els meus perfils a les xarxes socials, en català, i pujo i pujo contingut a les xarxes en català. Faig els articles, els mails, els pressupostos i les factures en català. I el meu llibre, *Aroma de marca*, està escrit en català.

No us penseu, que també tinc detractors: "Com és que només escrius en català?", "Ja saps que pots perdre clients?", "En castellà t'entendria més gent?". Ho sé i els entenc, però no comparteixo el seu punt de vista. No em surt fer-ho d'una altra manera. També és una forma de posicionar-me. Al costat dels qui, com jo, aposten per la nostra llengua i volen mantenir-la viva en tots els àmbits d'actuació, no només en els col·loquials

I, ves per on, a finals del 2020, el Departament de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya ens va encarregar una campanya de publicitat per promoure l'ús del català entre adolescents i joves a Instagram, YouTube i TikTok. A la xarxa, la gran majoria de gent jove puja i publica en castellà, i es va voler trencar aquesta tendència. També es va pretendre potenciar i reconèixer el mèrit i l'autenticitat als creadors de contingut en català (*influencers*) dins l'entorn digital per als nostres joves i adolescents.

Si parlen el català amb els seus amics, per què no fer-lo servir també a la xarxa? I, per descomptat, que no els talli fer-ho!

El nostre repte va ser crear un concepte creatiu potent que engresqués a publicar en català, amb uns personatges o perfils on ells es poguessin veure emmarrats, amb una creativitat notòria i desenfadada acompanyada d'una etiqueta ben identificativa.

Amb la campanya de publicitat "**A la xarxa, peta-ho en català**", els convidem a publicar en català d'una manera desenfadada i directa, perquè està de moda i perquè triomfaran, perquè ells seran els protagonistes de les xarxes. I, a més, amb frases descarades com "perquè em dona la gana" o "perquè faig el que vull", en el seu argot, en el seu llenguatge, però que publiquin en català.

Segons sembla, va funcionant... #JoHoPetoEnCat

MARTA ROJO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

Greu dèficit en infraestructures

JOAN BUSCÀ

Els pressupostos generals de l'Estat per l'any 2021 ja han estat aprovats. Entre les moltes partides que afecten Catalunya, hem seleccionat les infraestructures, amb un import de 2.339,4 milions d'euros. La xifra suposa un 58 % més que els pressupos-

tos de l'any 2018, que són els últims que es van aprovar i que encara estan vigents fins a finals del 2020. Aquest import aprovat suposa un 16,5 % de la inversió en infraestructures de tot l'Estat. Aquest percentatge s'aproxima al 19 % de l'import del producte interior brut (PIB) que Catalunya aporta cada any a l'Estat. La disposició addicional tercera de l'Estatut de Catalunya disposa que durant set anys seguits, des del 2007, l'Estat havia d'haver invertit a Catalunya en infraestructures el mateix percentatge que Catalunya aporta anualment al PIB de l'Estat (18/19%). Aquesta disposició de l'Estatut de Catalunya, l'Estat no la va complir i ara ja no està en vigor. Això ha suposat un dèficit pendent i crònic en infraestructures a Catalunya de 3.967 M/€.

Pel que fa a les inversions en infraestructures a Catalunya, les dades disponibles arriben fins al 2001. Entre aquell any i el 2012, el nivell d'execució no ha arribat a ser mai el 100 %. En aquests 12 anys, Catalunya s'apropa a la mitjana de l'Estat, és a dir a un 80 %. Els anys posteriors al 2012, el nivell d'inversió en infraestructures a Catalunya se situa per sota la mitjana global de l'Estat. Això va deixar sense efecte quatre de cada deu euros pressupostats en l'àmbit de Catalunya. En els últims set anys, podem dir que l'Estat només ha executat un 66,6 % de les inversions pressupostades en infraestructures a Catalunya. Amb xifres, aquest percentatge suposa un dèficit pendent de 2.215 M/€.

Del total de la inversió de l'Estat a Catalunya, el 82 % correspon a infraestructures de transport (es coneix com a grup Foment = Transports) i que en depenen les empreses públiques com ADIF, RENFE, ENAIRE, etc. Si analitzem les inversions en infraestructures de transport dels darrers 18 anys (2001-2018), l'Estat ha invertit a Catalunya 25.460 M/€, però ha deixat d'invertir 7.977 M/€ que estaven pressupostats. Per tant, el grau d'execució mitjà ha estat del 73,7 % del pressupostat. Això vol dir que més d'una quarta part de la inversió en infraestructures Foment/Transports que figuraven en els pressupostos de l'Estat no s'ha dut a terme. Altres comunitats autònomes no tenen aquests dèficits crònics.

Un estudi elaborat conjuntament per la Generalitat i la Universitat de Barcelona assenyala que, si l'Estat hagués executat totes les inversions pressupostades en infraestructures a Catalunya, el PIB d'aquesta comunitat autònoma en l'últim any hauria crescut un 0,6 %, amb un impacte acumulat de 23.820 M/€ i 113.000 llocs de treball nous. Per tant, tenim un greu dèficit en infraestructures a Catalunya.

(Totes les dades esmentades en aquest article són d'Organismes Oficials)

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

PSICOLOGIA

Que dolents són els nostres joves

MERTXE FERNÁNDEZ

Sí! Que dolents, rebels i maleducats arriben a ser els joves dels nostres dies! No saben estar, contesten malament, no fan cas, no respecten, i ni tan sols tenen una figura d'autoritat... I quant a l'esforç... el mínim: la llei del mínim esforç! Desendreçats, destralers, ego-

istes, no valoren res, els valors s'han perdut... I com aquests, mil i un adjectius més que els desqualifiquin. Quants cops m'arriben a la consulta uns pares desesperats dient, gairebé textualment: "Aquí te'l/la deixo, a veure si tu pots fer alguna cosa, perquè jo ja no puc més!" Ja està! Sentenciat!

I, als qui pensin així, els faig la pregunta següent: heu pensat qui és el responsable de què aquests suposats "joves inhumans" siguin com són? No em val la resposta fàcil que és el sistema educatiu i les escoles. Els responsables som tots! Nosaltres, la societat, però molt especialment els pares. Som nosaltres els que estem creant aquests, repeteixo, suposats, "joves inhumans".

Ho veureu molt més clar amb un exemple. Com pot un mestre educar un nen que es comporta malament a l'escola si, després d'un càstig o una reprimenda, en el millor dels casos arribarà el pare o la mare a queixar-se als professors perquè "li té mania"? Per no dir quan ja amenacen de denunciar al professor. I, encara que us sembli mentida o exagerat, el que acabo de dir s'apropa molt a la realitat.

Com pot un nen creure en l'autoritat si no sap el que és? La feina dels nens i nenes (adolescents després) és veure fins on poden arribar. Intentaran, des de ben petits, esbrinar on estan els seus límits, i resulta que no en tenen! Poden fer el que vulguin. I no només això, sinó que aprenen que l'adult potser crida, s'esvera, s'enfada... però que això no té conseqüències, que no passa res! Que al final, faran el que ells vulguin. O el que encara és pitjor, aprenen que ells manen!! Ara bé, el que no podem fer és culpar-los a ells dels nostres errors i del fet que nosaltres no hàgim sabut educar-los.

I, per si hi ha temptacions... he de dir-vos que no cal educar amb mà dura i clatellots: es pot educar, perfectament, des del respecte, amb allò tan difícil d'amb fermesa però amb afecte. Perquè sí: educar és molt cansat i difícil, però és la nostra tasca i, per mil raons (es treballa molt fora de casa, es té poc temps, els altres ho fan, no se sap dir no...), se supleix la manca de temps amb donar tot allò que ens demanen, especialment en el pla material. Perquè és més fàcil cedir que enfrontar-se, perquè és més fàcil cedir que sentir-los, perquè és més fàcil cedir ara que pensar en el demà. Recordo, com si fos ara, quan a un pare li vaig dir que castigues el nen sense patinet el cap de setmana pel mal comportament que havia tingut a l'escola i em va contestar: "Sí home!! I aguantar-lo a casa de morros tot el cap de setmana!"

Però, a més, per posar alguns exemples, són molts els joves del nostre barri que durant aquesta pandèmia s'han ofert altruïstament a ajudar a qui ho necessités; són molts els joves que marxen fora a fer tasques humanitàries; són molts els joves que participen en agrupacions i ONG com a voluntaris; són molts els joves que lluiten contra les injustícies socials; són molts els joves que es preocupen per un planeta millor... I com aquests, mil i un exemples més que els qualifiquin.

Així doncs, la pròxima vegada que penseu en els joves dels nostres dies de forma pejorativa, penseu també per què són com són i qui n'és el responsable.

MERTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICÒLOGA CLÍNICA

METEOROLOGIA

Com seran els primers mesos de l'any?

ÀLEX SANCLIMENT (@alexsnclmnt)

Després d'un mes de novembre molt càlid —el més càlid en els darrers 106 anys a l'Observatori Fabra— i sec, i d'un desembre amb temperatures al voltant de la mitjana i amb poques precipitacions (excepte a punts de Collserola), és important saber

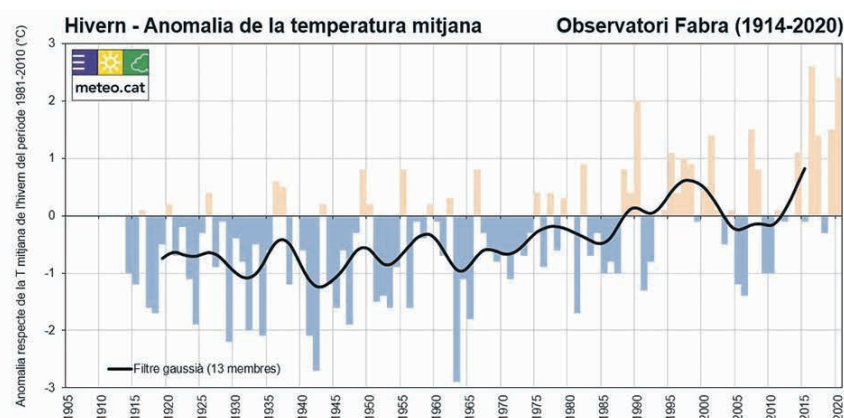
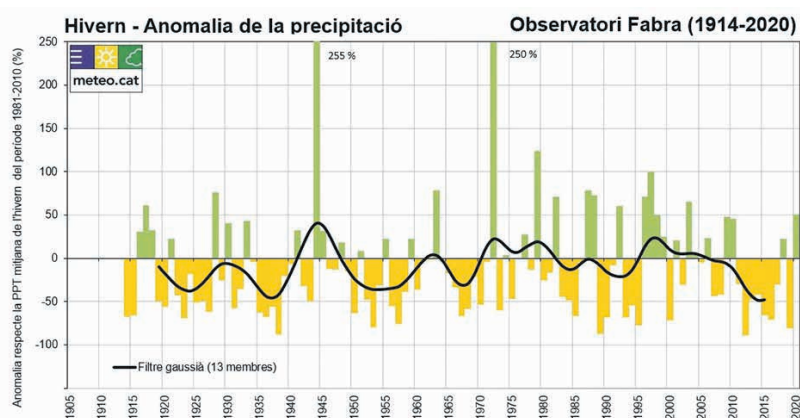
quina tendència ens indiquen els models meteorològics per als primers mesos de l'any. Per conèixer aquesta tendència, podem mirar els models estacionals, que

són els models que entreveuen quines tendències hi haurà a llarg termini, tot i que, evidentment, ho fan amb una fiabilitat molt limitada. Els dos models estacionals de referència per a les nostres contrades són l'uropeu (ECMWF) i l'americà (agència NOAA).

Tot i que sembla que l'any començarà amb temperatures baixes, el model americà preveu un mes de gener amb temperatures superiors a les normals per l'època de l'any i precipitacions per sota de la mitjana, mentre que el model europeu indica tot el contrari: un mes de gener amb temperatures similars a la mitjana climàtica i més plujós del normal. Pel que fa al mes de febrer, els dos models ens mostren un mes marcat per temperatures superiors a la mitjana climàtica i precipitacions moderadament per sota del normal. Finalment, ambdós models tornen a coincidir en la previsió per al mes de març: unes temperatures moderadament per sobre de la mitjana climàtica i pluges normals.

Sembla, doncs, que els propers mesos viurem un hivern amb temperatures per sobre de la mitjana i amb poques precipitacions, seguint la tendència dels darrers anys. Observant les dades de l'Observatori Fabra, que té la sèrie de dades més llarga de Catalunya, podem veure que des de l'any 2010 només dos hiverns han estat considerats plujosos i tres es poden considerar lleugerament freds. Això contrasta clarament amb els hiverns que hi havia abans del canvi de mil·lenni. Durant la dècada dels anys 80, Barcelona va tenir més de la meitat dels hiverns amb temperatures per sota de la mitjana climàtica, i a la dècada dels anys 90 la meitat dels hiverns van tenir entre un 50 % i un 100 % més de pluja del normal, un fet que només s'ha tornat a repetir en dues ocasions: el 2002-2003 i el 2019-2020.

ÀLEX SANCLIMENT MUÑOZ ÉS GEÒGRAF

ÉS VOSTÈ PROPIETARI D'UN LOCAL COMERCIAL?

· **GICAT** ·
LOCALS COMERCIALS

Vendes - Lloguers - Inversions

93 218 05 02

www.gicatimmo.com

Entrevista

NORA NAVAS:

“Si la gent consumeix cultura, els polítics s’espavilaran”

© Elena Bulet

Nora Navas (Barcelona, 1975) és una actriu catalana i l'actual vicepresidenta segona de l'Acadèmia del Cinema Espanyol. El 2020, amb la pandèmia i el confinament, tothom ha tingut la seva bombolla particular. Ella, lluny de conformar-se amb la vida que porta a 360 metres sobre el nivell del mar, instal·lada a Vallvidrera des de fa 15 anys en un bloc de pisos construïts pel seu pare, arquitecte, va decidir emprendre la campanya d'ajuda 'Actúa Ayuda Alimenta' per repartir aliments entre companys de professió que no ho estan passant tan bé. Premi Goya i Gaudí com a millor actriu protagonista pel seu paper de Florència a *Pa Negre*, confia que l'any que deixem enrere hagi servit per posar en relleu que la cultura és un bé essencial que fa gaudir a la ciutadania.

SERGI ALEMANY

Serà l'any de la cultura?

No sé fins on arriben les paraules dels polítics. Quan al setembre ens van dir que la cultura era un bé essencial, ens vam posar tots molt contents, però de seguida ens van tornar a tancar. Aquí no és com a França, que la cultura és un pilar essencial de la seva societat. No s'ha cuidat gaire.

Qui en té la culpa?

Si la gent consumeix cultura, els polítics s'espavilaran. Estem en una societat en què el pitjor i el millor és el capitalisme de consum i de generar riquesa. Si en comptes de comprar tanta roba consumim més art, segur que es dona molt més suport a la cultura.

Quantes vegades has sentit en aquesta pandèmia la frase, “la cultura ens ha salvat el confinament”?

Moltíssimes.

Llavors?

Aquests mesos he tingut la sensació que la cultura sembla una paraula que es nodreix sola, allò de l'entreteniment per a la gent més farandulera, vist de manera estranya en aquest país. Crec que hem de forçar la ciutadania a observar que hi ha moltes coses més enllà del sector de la cultura que se subvencionen: els automòbils, l'agricultura, etc. De vegades sembla que som els penjats que necessitem recolzament públic.

Benvingut sigui el diner públic.

No podem estar esperant que els polítics ens salvin, siguin del color que siguin. Tenim una eina molt forta que és sortir al carrer, cridar

el que volem i mobilitzar-nos nosaltres perquè es moguin ells. En els polítics hi he deixat de creure.

Per això has repartit menjar a col·legues de professió durant la pandèmia?

La cultura ha patit i continua patint, i crec que això anirà a més. No és una cosa puntual, sinó que plou sobre mullat. Ara s'ha posat en relleu la poca consideració que es té cap a la cultura. El menjar continua sent un bé essencial.

Com va sorgir la idea?

Va ser a principis d'abril, durant l'estat d'alarma. Jo venia d'una època molt bona de feina i vaig pensar que quina sort. Vaig agrair tot el que tenia i vaig pensar en els meus companys, que no sabia exactament com estarien, però ja em començaven a arribar notícies de gent que estava fotuda.

Veurem reaccions?

Vull pensar que s'ha posat en evidència que la cultura som moltes famílies que fem un bé essencial, que vivim d'això, i per tant son llocs de feina, i que la cultura aporta molt al PIB nacional. Necessitem canvis, regular d'una vegada per totes el sector.

Digues un exemple.

Tenim gent que cobra segons taquilla, gires pràcticament pagades de la butxaca de cadascú i molta feina pagada en diner negre. Tot això no està regulat i ens condemna a la precarietat.

Cal abordar-ho amb l'administració.

Des de l'associació 'Actúa Ayuda Alimenta', més enllà de l'emergència social de donar menjar a companys

de professió, estem organitzant unes àgores que ajuntin allò públic i allò privat amb la gent de la professió. Volem que es pactin 25 punts bàsics per a la cultura. Un compromís real i signat, essencial de veritat i no només de paraula.

Ho dius per les paraules de la consellera de cultura, Àngels Ponsa?

Quan vam reprendre les funcions d'*El quadern daurat* a l'octubre al Lliure, va venir la consellera Ponsa i va sortir emocionada. "Això és increïble... és el que la gent necessita... no es pot aturar." Va passar una setmana i ens van tornar a fer parar. Tendeixo a ser molt positiva, però aquí cal prendre decisions reals.

L'any que havies decidit marxar de gira a la Xina.

És surrealista. Amb la Biblioteca de Catalunya havíem d'anar a representar *Bodas de Sangre* a sis ciutats xineses. Jo que havia decidit que aquest viatge el feia malgrat separar-me un temps de la meua filla.

Temps enrere hauries dit que no per la família?

Sí, perquè jo vaig arribar a Vallvidrera embarassada de la meua filla, i sempre he pensat que la vida familiar i de barri que ens fa feliç a les dues estava per sobre de la resta. M'han plantejat moltes vegades anar a Madrid a treballar, però he dit que no. També em van oferir anar a Los Angeles per una sèrie, però la meua essència no és allà.

Tu ja venies de petita a Vallvidrera.

Sí, tot i criar-me a les Corts, aquí hi venia per anar a dinar al Trampa amb

“

Catalunya no és com França, on la cultura és considerada un pilar essencial”

“

Durant l'estat d'alarma vaig agrair tot el que tenia i vaig pensar en els meus companys”

“

Sempre he dit que no a anar a treballar a Madrid: la vida aquí amb la meua filla estava per sobre”

el meu pare. Ell hi tenia l'estudi d'arquitectura, i de fet, va construir l'edifici on visc ara. Soc molt barcelonina però alhora bastant llebrenca, la veritat. La meua filla hi ha nascut, ha estudiat a l'escola pública Nabí, i el Centre Cívic ha estat una prolongació de l'escola i del barri.

La família llebrenca.

La veritat és que sí. Hem fet molts tallers: va néixer un grup de dones, es prepara la Festa Major... hem generat molta cosa aquí. De fet, cada vegada crec més en el petit per fer allò gran. La cultura s'ha de començar a consumir des del barri, que la gent s'agrupi per fer obres de teatre. Sobretot, cal educar els joves en això.

I en el feminisme també?

Quan parlo amb la meua filla de l'avortament, les llibertats o el masclisme, per ella tot és micromasclisme! El veu a tot arreu, i ho trobo una meravella. Parlant amb les actrius de la sèrie *Les de l'hoquei*, veia que les noves generacions ens donen moltes voltes. Ja estan instal·lades en l'ara, en una nova estructura.

Ho has viscut en més rodatges?

Acabo de rodar una pel·lícula on absolutament tot l'equip érem ties. Comencem a veure-ho normal. Per què no? La veritat és que és dels rodatges que he gaudit més a la meua vida. Una practicitat espectacular que ens feia acabar abans, dolçor, tranquil·litat, amor i un talent espectacular! Que fàcil, em deia a mi mateixa.

Tan fàcil com la vida a Vallvidrera?

Quinze anys a Vallvidrera donen per a molt. Hi tinc molts amics de petits comerços, i quan la meua filla era petita fèiem vida a la plaça. Hores i hores fent gelats o birres al parc. També he de dir que som un barri una mica oblidat. Som Sarrià – Sant Gervasi, però ara, per exemple en aquestes festes, no ens ha arribat la il·luminació de Nadal. Sembla que posar gespa al camp de futbol va

ser la partida pressupostària per a Vallvidrera per als següents deu anys. Però ara he de callar perquè ens estan fent les obres del mercat.

Un edifici que es destinarà en part a cultura.

És un edifici preciós. Ara hi anirà el CAP i unes instal·lacions culturals que veurem què ens deparen. A veure si ens fan un teatre per als nostres Pastorets, això estaria molt bé [riu]. Que en una enquesta entre els veïns surti guanyadora la cultura ja és molt.

Teniu cultura, i també el jovent mobilitzat.

Vallvidrera és vida. Aquí, la gent jove és súper potent. A mi no m'ha agafat ni per l'edat de la meua filla ni per la meua [riu], però es va aconseguir el bus nit i continuen fent molta pressió. Me n'havia fet un tip, de pujar gent fent autoestop, també en direcció a la casa ocupada que hi ha al Tibidabo. M'encanta perquè em considero més dels pobles de muntanya que de Sarrià - Sant Gervasi.

A la muntanya també s'hi pot pujar amb un bonic funicular.

Recordo un dissabte que ens acabaven de tancar els teatres i agafàvem el funicular 50 persones juntes, les mateixes que abans del confinament. Em vaig cagar amb el de seguretat, que no en tenia cap culpa, però que es justificava amb un estudi que demostra les poquíssimes probabilitats de contagiar-se al transport públic. La meua resposta: "Al teatre també, no et foti!"

No estaves fent cap paper de teatre, ni de cinema.

En realitat, soc molt de gaudir de la vida. M'agrada no perdre de vista la gratitud de poder estar treballant, però alhora em ve de gust ser més anònima. Prefereixo projectes petits, menjar més patata bullida i sortir poc de casa que no el gran aparador mediàtic. També, com més papers fas, més entrevistes et demanen i volen saber més la teua opinió. A mi m'interessa molt més una actriu de qui se poc del que pensa.

Jo Em Corono, el manifest de Bici Augusta, o Actúa Ayuda Alimentaria són projeccions públiques.

Si són campanyes boniques i mires els beneficis que poden aportar a la societat, endavant. Però no per parlar de mi, sinó per mobilitzar alguna cosa. Llavors és inevitable.

És inevitable que el 2021 sigui un any millor?

Em quedo amb que al 2020 hem posat en evidència que la cultura és necessària. A mi ara em ve més de gust que mai anar al teatre i veure que estan plens. Ah! I no deixem morir la nostra televisió, que dona feina a molts actors i famílies. ■

“

Volem que es pactin 25 punts bàsics per a la cultura. Un compromís real i signat”

“

Prefereixo menjar més patata bullida i sortir poc de casa que no el gran aparador mediàtic”

“

La cultura s'ha de començar a consumir des del barri”

“

Soc bastant llebrenca. Em considero més dels pobles de muntanya que de Sarrià - Sant Gervasi”

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA
CREMES I SOLUBLES DE CACAU · PASTA DE CACAU 100% D'ORÍGENS
PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)

Blasi us desitja una dolça entrada d'any.

Troba'ns a la nostra botiga online:
www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
HORARI BOTIGA: de 10:00 h a 18:00 h (no tanquem al migdia)

Arts escèniques

El Teatre la Gleva estrena 'Plomes i Reclams', una crida a la llibertat i emancipació de la dona

ANA RUBIÓ

El Teatre la Gleva va estrenar el passat 30 de desembre l'obra *Plomes i Reclams*. Amb Elena Martinell i Glòria Garcés com a intèrprets i Roberto G. Alonso a la direcció, la peça va tenir una molt bona rebuda. De fet, no va haver-hi cap seient buit a la sala i, en sortir, les espectadores van comentar entusiasmes l'espectacle.

L'obra presenta la història de dues dones que, d'una manera o una altra, lluiten per trencar les seves pròpies cadenes i, com va dir la protagonista, "deixar aquests que ens volen arrelades". L'Elena Martinell interpreta una cantant d'òpera que, cansada de posar veu a Papagena, dona de Papageno de la Flauta Mágica de Mozart, decideix convertir-se en ornitòloga i volar lliure. La Glòria Garcés, al seu torn, representa Dafne, una nimfa que, fugint del déu Apol·lo, acaba convertida en un arbre.

La combinació de la veu de Martinell i el piano de Garcés no va deixar indiferent

ningú del públic. A més, l'actuació de la primera va ser impecable: la seva presència dalt de l'escenari va provocar rialles, tensió i pell de gallina alhora. Sense dubte, es pot afirmar que la feina de Marc Rosich com a dramaturg va donar els seus fruits.

L'argument, si més no, us farà riure i, si teniu memòria, sortireu del teatre coneixent una munió de cants d'ocell. I això no és tot, la part subliminal de l'obra és el contingut feminista que incorpora. Barrejant humor i la més crua realitat, *Plomes i Reclams* és una crida a la llibertat i l'emancipació de la dona. Dit d'una altra manera, dues protagonistes femenines trenquen amb "el mer paper decoratiu, al qual sovint són relegades" i prenen la paraula per explicar el relat del seu alliberament.

El teatre acollirà la producció, de dimecres a diumenge, fins al 17 de gener del 2021. Les entrades, així com la fitxa tècnica i el tràiler, es troben al web de La Gleva. ■

Música i poesia

Roger Mas porta el Parnàs a Sarrià

JESÚS MESTRE

Els poetes i la música. Els poetes poden ser morts o vius, però segons Roger Mas guanyen per golejada els primers. Les seves primeres paraules al Teatre de Sarrià les va dedicar als poetes i sobretot a J.V. Foix, de qui va recitar un poema de "fang i molsa". Roger Mas es defineix com a cantautor: aquell que s'atreveix a pujar dalt d'un escenari només amb la veu, la guitarra i les seves cançons. Diu que a Catalunya (com al País Valencià i a les Illes) n'hi ha molts, de cantautors, però que a Castella no n'hi ha. O molt pocs... és una altra cosa que ens diferencia. Roger Mas va protagonitzar el Concert de Nadal d'Òmnium Cultural de Sarrià – Sant Gervasi, el dimarts 22 de desembre, en un teatre amb tota la capacitat permesa venuda.

Com sol fer, Roger Mas va preparar un programa especial per a aquest concert. Era la primera vegada que visitava el Teatre de Sarrià i era conscient que trepitjava l'espai de J.V. Foix. Un espai que va mostrar que coneixia bé, també en el seu territori, el Solsonès: els Foix venen de Lladurs, d'un mas de la plana envoltada de costes seques i aspres. No és l'únic poeta vinculat a Sarrià – Sant Gervasi a qui va fer referència. Va deixar el teatre meravellat recitant un insòlit poema de Joan Maragall, "Soleiada", una referència eròtica sobre la Immaculada Concepció. I va seguir amb "Si el mar tingués baranes", poema de Maria Mercè Marçal (vinculada a l'Escola Orlandai), amb referències a Rosalía de Castro:

Si pogués alçar tanques
al jardí de l'amor,
prou sabria on cercar-te,
mes no hi vindria, no.

Aquí la veu i la guitarra de Roger Mas ja havien conquerit l'audiència. I va voler deixar un homenatge a Josep Carner amb una versió de "Fènix", del *Bestiari*, la mítica au que reneix de les cendres.

Entre cançons i poemes, Mas també explicava històries, com la de l'autopista, un somni surrealista d'una cursa cap a l'horitzó. Era una introducció a la cançó "L'home i l'elefant", dedicada a un altre referent del barri: al seu amic Eloi Serrahima i la seva companya Xon Soler. També va considerar que calia fer una exposició sobre l'obra de mossèn Cinto Verdaguer i les sis cançons que ha musicat de l'obra pòstuma *Al cel*, publicades a l'àlbum *Les cançons tel·lúriques*. Va ser un dels grans moments de la vetllada:

Ai! en la mar d'ací
taurons hi ha i balenes;
en la d'allí tot són
blanquíssimes nimfes
florides en l'atzur
entre esgranalls d'estrelles.
"Anem" (Jacint Verdaguer)

L'univers és infinit,
pertot acaba on comença,
i ençà, enllà, amunt i avall,
la immensitat és oberta,
i a on tu veus lo desert
eixams de móns formiguegen
"Plus Ultra" (Verdaguer)

Durant el confinament, el Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona va convidar Mas a tocar aquestes cançons a Vil·la Joana, a Vallvidrera; es poden trobar a YouTube. Al Teatre va recordar que mossèn Cinto és un dels més grans poetes universals, i potser els catalans no en som prou conscients. El periple per Verdaguer va acabar amb l'extraordinària versió del "Comte Arnau", d'*Irredempt*: "Lo comte de Mataplana ne tenia dos cavalls: l'un era blanc com la gebre, l'altre fosc com lo pecat".

Aleshores, amb el concert madur, Roger Mas va cantar una de les cançons més lluminoses i tràgiques alhora, "Jordi", una adaptació de la cançó tradicional anglesa "Geordie", publicada a *Parnàs*, el seu darrer àlbum i el més present al llarg del concert. La seva vinculació amb la situació política actual és evident i va ser celebrada pel públic:

El jutge li digué: «Bona dona, em sap greu,
no hi haurà pas clemència.
I ara marxeu, res no hi podeu fer:
la llei ha dictat sentència».
I així penjaran Jordi amb una corda d'or,
que a pocs és reservada;
caça sis cérvols al bosc del rei
i els vengueu per la contrada.

Una altra història divertida, la d'una topada amb la Guàrdia Civil quan era jove, ens va portar a la part final del concert, recuperant cançons d'*Irredempt* com "Pols de nimfa" i, sobretot, la fosca i esfereïdora "El rei dels verns", un *lied* tradicional alemany compost a partir d'un poema de Goethe. Així va anar acabant el concert de Roger Mas al teatre de Sarrià: ens havia mostrat el seu *Parnàs*, una muntanya feta amb les lletres dels poetes, d'aquí i d'arreu, alguns vius, tot i que la majoria morts, però ben actius dins l'imaginari de Roger Mas. Magnífic! ■

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

L'implant dental de titani

La falta de peces dentals pot derivar en inconvenients i problemes bucal

EL JARDÍ

A la Clínica dental Smile es fan tota mena d'implants dentals i pròtesis amb els materials que millor s'adapten a la fisiologia bucal, sobretot de titani i de ceràmica. Aquesta adaptació és molt important per viure amb qualitat el dia a dia, per evitar futures malalties o contraindicacions que afectin la salut. La falta de peces dentals pot derivar en inconvenients i problemes bucal. Fent un implant dental podem substituir una peça malmesa i, així, garantir una salut bucal de qualitat que ens permetrà seguir amb les activitats quotidianes, i gaudir de plaers tan simples com del menjar.

Un implant dental és un producte sanitari destinat a ser el substitut artificial de l'arrel d'una dent perduda. Habitualment té forma roscada i està fabricat amb materials biocompatibles que no produeixen reacció de rebuig i permeten la seva unió a l'os. El titani és un metall que, des de mitjans del segle XX, ha demostrat la seva excel·lent prestació per adherir-se a l'os, l'osteointegració. Amb la seva col·locació es conserva gran quantitat d'os alveolar. A Smile són especialistes a fer implants dentals de titani.

**Implant dental: 650€
+ funda metal ceràmica:
450€ = 1.100€
Ofereim facilitats
de pagament**

CLINICA DENTAL
Smile

Dra. Mercedes Archiles Tárrega
Col·legiada 4250
Plaça Cardona 11, 1r 1a
08006 BARCELONA

932 006 666

601 063 822

@clinicadentalsmilebcn

EL RELAT

Comprem aquest pis

MÒ BERTRAN

La Noa s'ha quedat sola a casa, en Robert acaba de marxar amb en Biel i la Joana. Sona una cançó que no havia escoltat mai. Es posa còmoda, ja recollirà els esmorzars després o ja s'hi posarà la Remei quan arribi. Puja el volum, sona bé. Ara vens a demanar perdó però arribes tard i no et vull escoltar. Ara vinc a demanar perdó però arribo tard i no tens cap interès a sentir la meua història. Lalala. Lalala.

Que fàcil, pensa. Amb poc més de dues frases ho han liquidat. La cançó és bona, li agrada i li entusiasma la concreció. Però ella no sap tocar cap instrument, no té la musicalitat de la guitarra ni els ecos dels sintetitzadors. Ni dues bones frases.

Encara que sap que arriben tard, massa tard, imagina que en Robert accepta sentir la seva història. Imagina que intenta entendre què li ha passat, què els ha passat.

La Noa recorda la primera vegada que parlen, un dia molt fred que troba en Robert al bar on ella entra sempre després de la classe de dansa. El veu des de fa dies, sol, davant un cafè. Més tard, en Robert li explica que mesos abans hi anava a una altra hora i l'hauria trobat amb la cervesa i els amics al davant, rient. A la Noa només li calen unes setmanes per arrencar-lo d'allà on és, d'allà on s'ha ficat, i portar-lo cap al seu món amb un gintònic a la mà i aquella rialla contagiosa. Li llança una corda i s'hi agafa, ell, tan alt, tan robust i tan petit. S'hi agafa tan fort que aviat ja no sap fer res sense ella. S'aficiona al

vi, primer no hi entén gaire i la Noa riu, però s'hi esforça i acaba distingint bé un Montsant d'un Priorat. Comença a anar al teatre i a veure espectacles de dansa. Ja no surt a escalar, la Noa pateix massa. S'apunten a fer *spinning* i pilates junts i els caps de setmana van a córrer a la carretera de les Aigües amb el grup del gimnàs. En Robert s'afaita la barba i es compra camises noves a la botiga del cosí de la Noa, al passeig de Gràcia. En Robert està content i la Noa se sent poderosa. Decisiva. Anem al cinema. Sí. Comprem aquest cotxe. Sí. Viatgem. On tu vulguis. Comprem aquest pis. Perfecte.

Tinguem un fill. Encantat. Tinguem-ne un altre. Fantàstic. Amb el temps, les decisions de la Noa es tornen més aleatòries, més imprevistes, més brusques. Pel gust de manar, pel plaer de decidir. En imperatiu. A en Robert li sembla present, anem a la platja, comprem aquest sofà, però la Noa sap que és imperatiu i que a vegades sona igual. Les propostes es converteixen en imposicions. Mirem aquesta pel·lícula, mengem cuscús, anem a dormir. Follem, ara.

La Noa és magnètica, sí, però només per a ell. Té opinió per a tot i en Robert ha decidit no decidir. La Noa executa. Cada matí li tria la roba que ell es posarà, en fa una cerimònia i prepara l'esmorzar saludable. Acaba escollint també els calçotets, els amics, els dies que anirà al gimnàs. També el barri on viuen, la casa que compren, l'escola de la Joana i en Biel. A en Robert li encanten els noms dels fills, però no els ha escollit.

© Gloria Mora @gloria_mora_g

La Noa s'adona ara que el poder és endimoniat perquè exigeix més del que dona. En Robert s'enamora de la seva empenta, així li diu sovint, enamorat, i fa que la fera creixi, sense domar-la ni una mica. Truca a la Noa per a qualsevol dilema. Què faries? La Noa li aclareix els dubtes, resolutiva. Cansada també, però això no ho diu, ni a ell ni a ella mateixa.

Un matí en Robert es posa la camisa de quadres que fa anys que dorm al fons de l'armari i que sap molt bé que la Noa no suporta. Dissabte no va poder anar al partit perquè la Noa havia comprat entrades per al teatre. La camisa és una declaració d'intencions que la Noa no llegeix de seguida, el poder insufla més força que la submissió i els primers dies la Noa no percep el canvi real. I quan vol un company ja només té un súbdit revoltat i ella no pot reduir l'exigència, com una droga, s'adona que hi està enganxada. Ell també. Però en Robert deixa de consultar-li tot, subtilment. La Noa ja no és l'única persona al món i ja no l'ha de salvar de res, ni a ell ni als fills. La Noa necessita

la dosi, maleïda droga, però en Robert sap que si l'hi dona cauran tots dos. Mai no s'han empastillat, ni mai s'han fotut una ratlla, però la seva sang circula amb la dosi diària del funcionament pautat, sense dir-s'ho. La Noa comença a patir l'absència de preguntes, el rebuig a les propostes. Què et passa, Robert? Abans que respongui, la Noa s'adona que a ell li costa dir que no, però ho fa i ho paga amb els crits d'ella, la dosi no consumida. I en contra del que espera, aquests crits ajuden en Robert a desenganxar-se'n. La Noa encara no ho vol veure, encara no ho pot creure. En Robert, l'insegur, ha trencat la corda i ha pres la darrera decisió. El seu nou nosaltres l'ha decidit ell.

I ara potser arriben tard i s'han fet mal, però s'escoltaran. Seria més fàcil si això fos una cançó i uns bons acords de guitarra i un sintetizador hi posessin la melodia perfecta. ■

Nota: Relat inspirat en la cançó El camí de la creu del concert de Súper Gegant a l'Imperdible de la Casa Orlandai, el 30 d'octubre de 2020.

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Vint-i-cinc anys de llibreria

Aquest 2020 ha estat un any bestial, però a Casa Usher hi ha hagut coses boniques com la quantitat de persones del barri que ens heu vingut a veure i ens heu dit que ens havíeu trobat a faltar els mesos que vam haver d'abaixar la persiana.

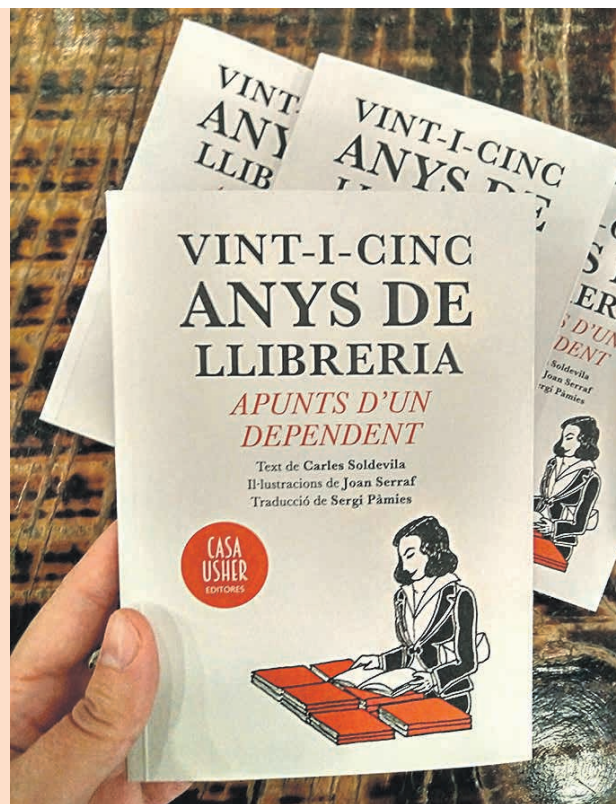
El mes de maig vam tornar i ho vam fer renovades i amb ganes d'estrenar-nos com a editores l'any del nostre cinquè aniversari. Així, el mes de desembre hem publicat el primer llibre de Casa Usher Editores.

És un text recuperat de Carles Soldevila, que van treure amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la històrica llibreria Catalònia de Barcelona.

La veu del llibreter, l'entranyable Marçal Pineda, ens explica el dia a dia d'una llibreria i de la ciutat en els convulsos anys que van del 1924 al 1949 i ens deixa una crònica històrica plena de detalls i amb un fi sentit de l'humor.

Hem triat aquest text que parla del nostre ofici llibreter en homenatge a totes les llibreries hagudes i per haver, i hem tingut la sort de poder comptar amb la traducció al català de Sergi Pàmies i amb les il·lustracions fidels a l'època de Joan Serraf.

Estem molt contentes amb el llibre que n'ha resultat i ens fa molta il·lusió presentar-lo de moment ara i aquí. El trobareu a la nostra llibreria, a la Casa Usher. Per molts anys. ■

EL LLIBRE DEL VEÍ | Entrevista

Al Jardí amb... Marisa de Prada i Ana Nasarre

"SI L'ÒPERA ÉS ELITISTA PERQUÈ COSTA DINERS, EL FUTBOL TAMBÉ ÉS ELITISTA"

SANDRA PALAU @sandrepalau

"E lucevan le stelle...
Ed olezzava la terra...
Stridea l'uscio
Dell'orto...
E un passo sfiorava la
rena..."

És molt més que una afició... És molt més que un entreteniment... Si ho hagués de definir, diria que és una història d'amor, perquè quan parlem d'art, parlem d'amor, parlem d'ELLES. Marisa i Ana, dues dones engalanades d'una melodia que atrapa, d'una harmonia que abraça... "Abraçada lluminosa", diu la Marisa. Enamoren, m'enamoren.

I és que tot va començar a l'Òpera de Viena, on dues apassionades de la música es van conèixer per casualitat, o causalitat, envoltades per la bellesa de *Tosca*, de Puccini. En aquell moment encara no ho sabien però, a part de teixir una bonica amistat, ja estaven dibuixant l'essència d'un projecte solidari en forma de llibre: *Una òpera con...*, editat per La vocal de lis. Aquell dia, un 16 d'abril del 2016, van quedar captivades pel cantant, Jonas Kaufmann... I sí, aquell dia també ignoraven que ell formaria part d'aquesta aventura...

Marisa de Prada, filòloga hispànica, i Ana Nasarre, funcionària municipal, es complementen a la perfecció... L'una, l'Ana, aporta la vessant més racional, i l'altra, la Marisa, es guia, sobretot, per les emocions.

Avui plou, i aquesta remor em convida a embriagar-me de la intensitat de les seves paraules,

de la il·lusió que transmeten en cada mirada, en cada somriure...

D'on us ve aquesta passió per l'òpera?

Marisa de Prada (M): M'apassiona des de sempre, amb 13 anys ja anava al Liceu. De petita tocava el piano i ballava. Al meu marit també li agrada molt la música.

Ana Nasarre (A): Jo també tocava el piano... Sobretot em ve per la meua família materna. La meua mare cantava, el meu tiet tocava el piano i també cantava... Soc una pianista frustrada.

Sí? T'hauria agradat dedicar-t'hi?

A: No... Un dia vaig decidir que gaudia molt més escoltant que tocant. Per dedicar-m'hi professionalment, m'atrau la feina d'organització d'un espectacle... Jo treballaria al Liceu gratis (*riu*).

I a tu, Marisa, no t'hauria agradat dedicar-te a alguna professió relacionada amb la música?

M: No... Jo sempre he volgut ser filòloga, i soc feliç impartint classes. Si no fos filòloga, seria telefonista (*riu*).

Molt bé... I això?

M: És que m'encanta parlar per telèfon! (*riuen totes dues*)

Doncs bé, també sou escriptores... Heu escrit "Una òpera con... Què hi podem trobar?"

A: Un recull d'entrevistes a persones rellevants del món de l'òpera...

I com va sorgir la idea?

A: Durant el confinament, arran

© Imma Domènech

del tancament dels teatres... Vam pensar que haviem de fer alguna cosa, un projecte solidari...

Així que si comprem aquest llibre també fem un gest solidari?

A: Sí. Ens vam assabentar que s'havia creat el Sindicat d'Artistes Lírics d'Espanya (ALE), i ens vam posar en contacte amb en Luis Cansino, el secretari general. Els drets d'autor d'aquest llibre van destinats a ALE.

Veig que va ser un confinament molt productiu...

M: I tant, no vam parar! (*també riuen*)

Vull que em parreu d'aquesta admiració que teniu pel tenor alemany, Jonas Kaufmann...

(*riuen molt*) **M:** El vam descobrir a Viena, el dia que ens vam

conèixer l'Anna i jo. Ell actuava a *Tosca*. Quan va acabar l'obra vam anar a parlar amb ell, i em vaig adonar que no havia comprat el programa de mà, així que li vaig demanar que em signés el fulard. A partir d'aquell dia va sorgir una amistat...

Fins i tot sé que cada cop que aneu a veure el Jonas li porteu un "buff"...

M: Sí! Va tenir un problema a les cordes vocals i per això vam pensar...

Que l'havíeu de protegir...

M: Exacte.

Els fas tu, oi Marisa?

M: Sí, vaig aprendre a fer punt per ell...

Caram...

A: Sí, i ara tots anem amb "buff"! (*em contagien el riure*)

Hem de dir que, a part del Jonàs, hi podem trobar**32 entrevistes més en aquest llibre... Entre cantants, directors... Us va costar molt poder contactar amb tots?**

A: Va ser molt fàcil. Perquè teníem tanta il·lusió que es notava i els la transmetíem.

Com veieu la situació actual de l'òpera? Segueix tenint fama d'elitista?

A: El problema és de base. S'hauria de fomentar molt més la música a les escoles, des de ben petits. I si l'òpera és elitista perquè costa diners, el futbol també és elitista.

I la darrera pregunta que m'agrada fer sempre... Quin superpoder us agradaria tenir?

M: Fer que hi hagués pau i harmonia per a tothom. ■

El teu llibre a casa en 48 hores

Història

Què no sabem de la casa Tosquella

Contradiccions entre un bé patrimonial protegit i la ruïna

Façana est de la Casa Tosquella. Any 1909.*

ROSER DÍAZ

Quan arribem a l'altura del número 91 del carrer Vallirana, trobem una estranya edificació. És la Casa Tosquella. No podem entendre el perquè del seu estat actual, però si ens endinsem en la seva història, potser no ens resultarà tan extravagant.

Sabem que és una casa que va néixer de la segregació d'una finca veïna aixecada pel mestre d'obres Joan Cabané a finals del segle XIX. Els seus primers propietaris no van poder pagar el crèdit que van demanar per adquirir-la i la finca va ser subastada fins a tres vegades. A la tercera la va comprar Antoni Tosquella, per un import d'un 20 % més baix del preu inicial de sortida. Llavors va contractar Eduard Balcells Buigas, un arquitecte a cavall entre el modernisme i l'historicisme perquè la reformés.

La Casa Tosquella va ser una de les primeres obres d'Eduard Balcells. Era l'any 1906, i el modernisme ja anava de caiguda. Ell mateix diu que va fer servir un estil en què el modernisme es combinava amb elements arabitzants i en què moltes vegades els valors estètics quedaven en un segon terme relegats per l'excentricitat. D'aquest estil, amb tocs anglesos, se'n diu *brutalisme*, i el trobem definit en un informe arquitectònic de Josep Emili Fernández Cros l'any 1974. Aquest mateix any, l'edifici va formar part d'una sol·licitud conjuntament amb la Casa de les Punxes i la Casa

Golferichs perquè la cataloguessin com a bé patrimonial protegit.

Amb la construcció de la ronda de Mitre, a principi dels anys 70, la finca de la qual es va segregar inicialment i amb què compartia paret-mitjancera es va enderrocar. Llavors, tot el pes estructural de les torrasses va recaure sobre uns murs que no estaven preparats per sostenir-los i la casa es va anar desplomant. Per altra banda, el dipòsit d'aigua del terrat va rebentar la caixa de l'escala i va omplir la casa d'innumerables humitats que van malmetre les pintures dels sostres i la fusteria. Les obres del primer cinturó van tallar la connexió a la claveguera de les aigües residuals, que van sobresortir pel soterrani i pel jardí, que va acabar entollat. Aquells dies van marxar els últims llogaters, i la propietat va decidir vendre la casa, amb el propòsit d'enderrocar-la

Accés a la casa, des del jardí, per l'esca principal. A la dreta trobem el Sr. Antoni Tosquella i, assegudes a l'escala, les seves filles.

Any 1909.

* Fons fotogràfic d'Eduard Maria Balcells que els seus hereus van llogar a l'Arxiu Històric del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC).

i en el terreny fer-hi habitatges. Però va entrar en joc l'arquitecte José Emili Fernández Cros, de la secció de defensa del Patrimoni. El 23 d'agost de l'any 1972, va enviar a través del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona una sol·licitud de protecció de l'edifici a l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, representada per Joan Bassegoda i a la Societat d'Amics de la Ciutat. Molt aviat es va afegir a la sol·licitud el Museu Arqueològic de Barcelona, amb Eduard Ripoll i Perelló com a conseller provincial de la Direcció General de Belles Arts. Per sostenir tot aquest projecte, es va fer un estudi exhaustiu de la situació de la Casa Tosquella en aquell moment, i es va concloure que necessitava una restauració urgent per solucionar els greus problemes d'assentament ocasionats per les obres públiques.

Mentre la propietat, amb la finca molt malmesa, lluitava per vendre-la, la qüestió va arribar a Madrid. El 1974, José Ortiz Crespo, cap del Servei d'Identificació i Protecció del Patrimoni artístic i arqueològic de la direcció general de Patrimoni Artístic i Cultural del Ministeri d'Educació de Madrid, va atendre la demanda, i el 19 de setembre de 1974, la Casa Tosquella de Barcelona, va ser declarada Monument Històric Artístic de caràcter provincial. D'aquesta manera és com s'atura l'enderrocament.

Però la situació no estava salvada. Quan es demana a la Diputació Provincial de Barcelona que s'ocupi de la conservació i restauració del monument, aquesta es desenten i diu que no té competències per aturar les obres que la malmeten i que no pot fer-se càrrec de la restauració. Apunta indirectament a l'Ajuntament de Barcelona. Gairebé 50 anys més tard, la Casa Tosquella, l'únic edifici de l'arquitecte Eduard Balcells a Barcelona, catalogat com a bé Patrimonial Provincial i que s'equiparà amb la Casa de les Punxes o la casa Golferichs, ara llanguix esperant que la ciutat li retorni allò que un dia dels anys 70 li va robar: l'esplendor d'una casa modernista única.

Aquest mes de desembre el Tot Barcelona va avançar que la Casa Tosquella prepara la venda definitiva a un privat, després que l'Ajuntament hagi abandonat la intenció d'adquirir-la i tampoc la Generalitat ni la Diputació hagin mostrat interès a comprar-la. Així, segons detalla aquest mitjà, ha quedat via lliure perquè algun privat acabi sent el nou propietari pagant 1,4 milions d'euros: "El canvi de mans de la propietat de la casa modernista es podria formalitzar les pròximes setmanes. A més, si aquest possible comprador caigués, encara hi hauria un altre privat a la cua", apunta el Tot. ■

Comença aquest Any Nou dolçament
Llaminadures, xocolata i caramels t'esperan

BONADOLÇA

[carrer de Sant Màrius, 42, 08022 BARCELONA](#)

bonadolca@gmail.com / 689 71 98 64

Segueix-nos a [f](#) [i](#)

SEMBLANCES

Mercè Pàniker i Alemany

MANUEL CASTELLET

Què porta una empresària exitosa a afirmar que "el que s'ha de donar als pobres no són diners, sinó poder, i el poder, en aquest cas, és la unió"? És una frase que representa plenament Mercè Pàniker, però que és fruit, també, dels seus orígens.

La mare, Carme Alemany, una catalana de la burgesia, culta i refinada, que no va dubtar a treure-la d'una escola religiosa per classista i poc avançada per inscriure-la a l'Institut Maragall de Barcelona, que, com diria la pròpia Mercè "em va obrir el món". Potser això la va dur a ella, molts anys més tard, a impulsar la creació d'escoles laiques a Barcelona. I el 1936, a l'inici de la Guerra Civil, la va enviar, junt amb el seu germà Raimon, a un internat a prop de Bonn (Alemanya) per completar els estudis secundaris.

El pare, Ramuni Pàniker, era nat en un poble de l'estat de Kerala, a l'Índia, llicenciat en Química per la Universitat de Madras amb medalla d'or i un màster per la Universitat de Leeds (Regne Unit), amb una beca que li havien concedit. A causa d'alguns problemes per haver participat en els moviments independentistes del seu país natal, es traslladà a Barcelona l'any 1914, on dos anys més tard es casaria amb Carme Alemany. S'instal·laren en un pis del carrer del Rector Ubach, al barri de Galvany, on van néixer els quatre fills: Raimon (vegeu El Jardí, núm. 60 p. 28), Mercè, Josep Maria i Salvador.

En la filla Mercè, nada el 27 de febrer de 1920, conflueixen la clarividència i decisió de la mare amb el rigor, emprendoria i pensament orientalista del pare, que fan d'ella una de les dones catalanes més destacades del segle xx.

Acabada la Guerra Civil, es llicencià en Ciències Químiques a la Universitat de Barcelona el 1943 i s'incorporà a l'empresa de tints i coles, Paniker SA, fundada pel seu pare l'any 1922. Posteriorment,

a la mort d'aquest el 1954, va dirigir l'empresa durant 20 anys, amb una formació sòlida adquirida a la Universitat de Leeds amb un màster de química aplicada a la indústria del cuir. El 1974, va abandonar l'empresa familiar i va crear la seva pròpia empresa, Bel-liena Química SA, amb seu a Villena, a l'Alt Vinapoló, un municipi alacantí que limita amb Múrcia i Castella-la Manxa. Una carrera empresarial de primer ordre.

No es va limitar, però, a la direcció de les empreses, sinó que fou molt activa en l'àmbit associatiu professional. Ja a l'any 1950, juntament amb altres empresaris del sector químic, havia fundat l'Asociación Química Española de la Industria del Cuero, que va presidir durant anys; després, fou presidenta de la Unió Internacional de Societats de Químics i Tècnics de la Indústria de l'Adoberia, i també de l'Associació de Químics de Catalunya —que s'uní al Col·legi Oficial de Químics de Catalunya. Membre activa de la junta directiva de la Petita i Mitjana Empresa de Catalunya, en els anys 80 fou directiva de l'empresa TYCSA, amb filials en diversos països europeus.

Sempre, en tots els àmbits de treball i en totes les societats professionals, va promoure la igualtat de drets de les dones i va defensar la importància de la seva independència econòmica com a clau per a la seva autonomia. Als anys 80, va donar suport a la creació i el desenvolupament de l'Institut Català de la Dona. El 1992, va ser cofundadora de l'entitat d'àmbit europeu FEMVISIO, una xarxa internacional d'empresàries per col·laborar i donar-se suport. Va participar l'any 1995 a la Conferència de Pequín sobre la Dona i va exercir com a

consultora de la Comissió Econòmica i Social de les Nacions Unides.

Ja en l'etapa final de la seva trajectòria professional, va ser designada membre de l'Organització de les Nacions Unides per al Desenvolupament Industrial (UNIDO), que la va dur a fer missions d'assessorament industrial a diversos països d'Àfrica i d'Amèrica del Sud. Arreu on anava, deixava petjada i reconeixement.

Una dona independent, tant de pensament com d'acció, que emocionalment predicava l'espiritualitat a partir de l'amor per les persones i de la voluntat de canvi i millora del món. Havia exercit càrrecs en empreses, havia estat membre destacada de societats, havia estat líder en la inclusió de la dona a alts nivells professionals —ella, que havia estat tantes vegades l'única dona en els àmbits que tractava!— i havia col·laborat amb la màxima organització internacional. Però, més d'una vegada, havia esmentat el desig de retornar al país natal del seu pare, l'Índia, tot allò que ella n'havia après: la seva concepció del treball i la necessitat d'impulsar el talent com a element per poder dur una vida plena. Fou així que l'any 1998 va crear la Fundació Ramuni Paniker Trust, a l'estat indi de Kerala, amb l'objectiu d'ajudar econòmicament i d'orientar professionalment

estudiants amb talent i pocs recursos econòmics, una fundació ben activa actualment. "Precisament, tot va començar amb una beca que li van concedir al meu pare", va dir més d'un cop.

La Generalitat de Catalunya va honorar la seva trajectòria vital i professional concedint-li l'any 2007 la Medalla President Macià, per una trajectòria brillant com empresària i per la defensa del paper de la dona en el món empresarial i polític. I el mateix any, l'entitat luxemburguesa Fondation Mérite Européen li va atorgar la Medalla d'Argent a la millor ciutadana europea, per les seves contribucions a la presa de consciència de la Unió Europea.

El 1948 es va casar amb Joaquim Pèlach i Feliu, metge psiquiatre originari de can Pèlach (Sant Dalmat, de Vilobí d'Onyar). Va quedar vídua sobtadament, amb quatre fills d'entre 0 i 10 anys, i va tirar endavant la família tota sola. Va viure tota la vida a Sarrià – Sant Gervasi: va néixer el 1920 a Rector Ubach, l'adolescència i joventut la passà al carrer Pomaret, prop del passeig de la Bonanova, on els seus pares es van fer un xalet i d'on va sortir per casar-se el 1948. Més tard es van arreglar el pis de dalt de la mateixa casa de Pomaret, llavors carrer del Doctor Roux, i que va heretar. Finalment es va traslladar al carrer Iradier, on va morir a 91 anys, el 28 de gener del 2012. ■

Ramuni i Mercè Pàniker el 1949, al despatx de Paniker SA. Fotografia cedida per la família Pèlach-Pàniker.

Cant coral

Concert del Cor Bruckner Barcelona a Sarrià

© Cor Bruckner Barcelona

EL JARDÍ

No ha estat un any amb gaires concerts de Nadal, tot i els esforços que tothom ha fet per mantenir les tradicions culturals pròpies d'aquestes diades. Un

dels concerts més interessants va ser el que el Cor Bruckner de Barcelona va fer al Teatre de Sarrià el disabte 9 de gener.

El Cor Bruckner, fundat l'any 2003, és una de les principals agrupacions corals amateurs del país. Està compost per més de 40 integrants, la majoria joves d'entre els 25 i els 40 anys, tots ells amb una sòlida formació musical i vocal. El dirigeix Júlia Sesé, tot i que a Sarrià no va poder venir per baixa de maternitat i la van substituir Isabel Mantecón i Miquel Villalba. Creat inicialment com un cor de cambra, la intensa activitat musical del cor, així com el ric panorama coral català, l'han fet créixer i evolucionar.

El concert a Sarrià es va fer amb les mesures de seguretat corresponents, cosa que va suposar dividir el cor en dues parts, que s'anaven substituint per cantar les dotze peces previstes en el programa.

Les quatre primeres eren peces generals, d'Anton Bruckner, Eva Ugalde, Enric Morera i, la més emotiva i festejada, la "Gitana hechicera" de Peret, una rumba catalana adaptada per a cant coral per M. Alderete. Després van seguir nadales de diversos indrets del món: Anglaterra, Alemanya, Castella... i naturalment, catalanes. En aquest sentit, cal remarcar que Isabel Mantecón (que va contextualitzar totes les cançons, juntament amb Miquel Villalba) va esmentar que l'origen d'"El noi de la mare" era una cançó de bressol del segle XIX, mentre que la popular "Fum, fum, fum", prové d'una antiga cançó de taverna, probablement del segle XVIII.

Un bon concert, tot i les limitacions de seguretat que imposa la pandèmia: els membres del cor van cantar amb mascareta, per exemple. Segurament podrem tornar a gaudir del Cor Bruckner en el districte aquesta primavera, ja que està previst que protagonitzin un dels concerts del cicle de Dones compositores, el mes de juny. ■

El jardí de Can Raventós

M. JOSEP TORT

Un gran nombre d'entitats i veïns de Sarrià s'oposen a la construcció d'una trentena d'habitatges de luxe al jardí de la finca de Can Raventós. (veure pàgina 8 sobre la manifestació de la plataforma Defensem Can Raventós). El jardí constitueix l'espai verd més gran del nucli antic de Sarrià i, així mateix, presenta un seguit de característiques que el fa únic i excepcional. Es tracta d'un jardí històric que recull el testimoni del seu passat agrícola i del caràcter i l'estil de vida de la burgesia catalana. Un refugi de biodiversitat i de cultura que cal protegir.

Història

Abans del segle XVIII, la parcel·la on avui se situa la finca de Can Raventós i altres terrenys adjacents havia estat propietat del Monestir de Sant Francesc de Paula, de l'ordre dels "pares mínims". Eren terres d'ús agrícola que disposaven de la font d'en Castelló, que garantia el regadiu del conjunt de conreus. A partir del segle XVIII, els terrenys van pertànyer a diferents artesans i pagesos del poble de Sarrià i, més tard, a comerciants i botiguers de Barcelona.

El 1805 Juan Bacigalupi, d'origen genovès, compra els terrenys i hi construeix una casa amb finalitats residencials. Deu anys després de la seva mort (1817), els problemes econòmics de l'hereu, Serafi Bacigalupi, l'obliguen a vendre la finca a Bartomeu Vidal i Mayol, "una casa torre con sus galerías, algibe con tres plumas de agua, jardín y tierra de cultivo...", que limita "con el camino de Sarrià a Barcelona", l'actual carrer Bonaplata.

Després de diverses compravendes, l'any 1875, l'il·lustre polític Josep Maria Nadal i Vilardaga adquireix la propietat com a finca d'estiueig i després de la Guerra Civil, el 1941, la vídua, Concepción Baixeres, la ven a Montserrat Raventós Espona, la família de la qual segueix mantenint la propietat a dia d'avui.

La casa Raventós figura al Catàleg d'Edificis Protegits del districte, aprovat el 23 de juny del 2000.

El jardí de can Raventós

La finca de Can Raventós, de planta trapezoïdal, està situada entre els carrers Bonaplata i Fontcoberta, anomenats antigament *camí de Barcelona* i *camí de Sarrià a les Corts*, respectivament. Conté un edifici de tres plantes, el qual limita a llevant amb el carrer Bonaplata. Les tres façanes restants queden envoltades per un jardí d'uns 1.700 m² de superfície.

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

sincràsia de la gent que l'ha cuidat i preservat.

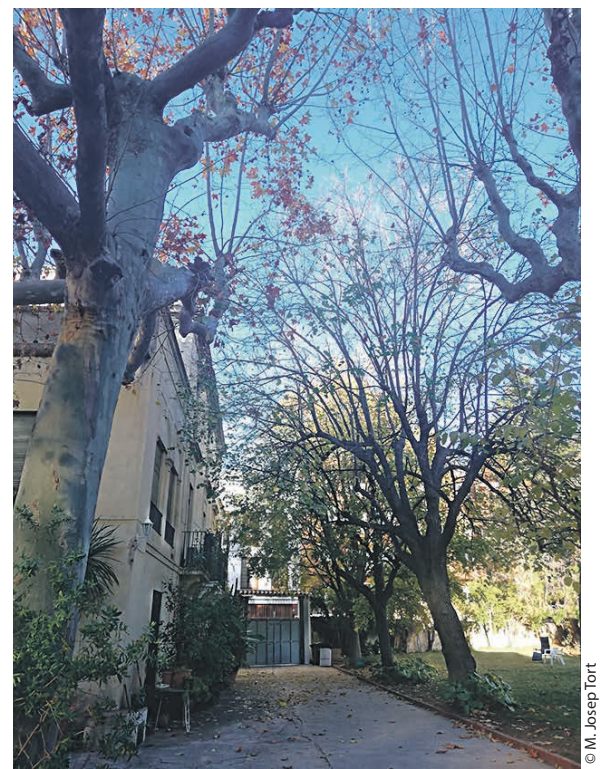
El jardí es divideix en diferents espais de geometria regular que estan separats per tanques vegetals d'evònim del Japó, marfull, teixos i altres arbusts. El teix (*Taxus baccata*) és l'arbre sagrat en la mitologia celta, símbol de la vida eterna i relíquia del passat. És l'arbre més antic i més llarg d'Europa. N'hi ha exemplars amb més de 3.000 anys de vida.

L'accés a la finca se situa al carrer Bonaplata número 44. Un passeig flanquejat per grans arbres s'estén davant de l'entrada principal de la casa: plataners (*Platanus hispanica*), til·lers (*Tilia cordata*) i lledoners (*Celtis australis*) entrecreuen les ufanoses capçades que queden despulades a l'hivern. Darrere, s'hi estén una gran praderia de gespa sempre verda solcada per corriols empedrats, que arriba fins al límit de la mitgera veïna. Una gran cica (*Cycas revoluta*) se situa al bell mig d'aquest espai planer i al fons s'hi albira una bonica font de rocalla, actualment en desús. Algunes morenes s'agrupen per crear-hi un espai ombrejat a l'estiu i, al vèrtex de la praderia que limita amb el carrer Bonaplata, s'hi eleva imponent un pi de canàries (*Pinus canariensis*), afectat, malauradament, per la processionària. Altres espècies arbòries i arbustives s'alineen en el perímetre d'aquest espai obert.

La part del jardí que limita amb el carrer Fontcoberta te característiques

Una primera ullada al jardí posa de manifest el seu doble caràcter. Per una banda, les referències al seu passat agrícola són evidents; i per l'altra, ens mostra un enjardinament calculat, de tall clàssic, amb pinzellades d'un cert romanticisme. Són dos aspectes que harmonitzen plenament amb els anhels i conviccions de la burgesia benestant.

Pel que fa al conjunt d'espècies que hi habiten, cal destacar-ne la presència de grans arbres, alguns gairebé centenaris, i també l'abundància de fruiters que testimonien la història rural de l'indret. El jardí de Can Raventós és un oasi de diversitat biològica on conflueix la història i la idio-

© M. Josep Tort

més funcionals, ja que s'utilitza com a pàrquing, però, malgrat tot, s'hi han mantingut alguns fruiters com els mandariners tarongers i nesprers. Un aranger —o dit també *pomelo*— hi destaca per la longevitat i capçada esponerosa, farcida de grans fruits esfèrics, una mica aplatats, de color groc: una espècie poc popularitzada a causa del seu sabor amarg, però molt rica en nutrients i vitamines i amb un gran poder diürètic, cosa que la converteix en una fruita excel·lent en les dietes d'aprimament.

Altres espècies remarcables com una olivera, un avet, un bellaombra, un tamariu i una xicranda acaben de completar aquest inventari d'espècies arbòries del jardí de Can Raventós.

En el moment en què vivim, el conservacionisme és el millor aliat per garantir un barri millor per a les futures generacions. La biodiversitat a les ciutats està en crític retrocés i no podem permetre destruir el que ha tardat tants anys a construir-se. Un jardí és un ecosistema on viuen i se'n nodreixen un gran nombre d'espècies diferents que mantenen interaccions més o menys estables entre si i el medi ambient que els envolta. Posar en perill aquests petits ecosistemes urbans, que aporten beneficis inqüestionables a les persones, és abocar-nos a un futur insostenible. ■

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

Esplugabous

ENRIC CAPDEVILA

L'esplugabous (*Bubulcus ibis*) és un ocell que pertany a la família dels ardeïds, com els bernats, martinets o agrons. És una espècie en expansió, originària d'Àfrica, que arriba a Espanya a mitjan segle xx (a partir dels anys 80 ja hiverna a Catalunya) i ha seguit ampliant-ne la distribució per tots els continents, llevat de l'Antàrtida. La seva capacitat d'adaptar-se als ecosistemes urbans (la sinantropia) l'ha fet present en moltes ciutats. A Barcelona és habitual veure-la en parcs, zones de gespa, horts i jardins; últimament, s'ha fet molt present als espais verds de Vallcarca. La colònia més important de Barcelona és la del parc de la Ciutadella, estable des de 1994, on se'n comptabilitzen més de 40 parelles.

És un ocell camallarg que pot arribar als 51 cm. Té el plomatge completament blanc excepte en època de cria, quan adquireix tons ataronjats al pit, clatell i dors. El bec és groguenc i més curt que el del martinet blanc, amb el qual es pot confondre. El coll, que sovint porta recollit, és allargat i gruixut. Les potes també són llargues i de color fosc, però quan cria es tornen vermelloses. Habita en zones humides, normalment en colònies reproductores o dormidors hivernals. S'instal·len a la part alta dels arbres i surten en grup a buscar menjar, preferiblement en zones obertes d'herba, perquè és el menys aquàtic dels ardeïds. L'alimentació depèn de l'hàbitat, en zones humides s'alimenta de granotes i peixos petits, mentre que en pastures i conreus, d'invertebrats, serps i micromamífers, com els ratolins.

Els noms, esplugabous, escortabous, escurabous, etc., provenen del fet que li agrada conviure amb el bestiar, com vaques, cavalls o ovelles; els agrada posar-se al seu llom, per desparasitar-los de paparres o puces, i passejar al seu costat per aprofitar insectes, com els saltamartins, que espanten mentre van caminant i pasturant.

Dita: Pel gener, els ocells al joquiner. ■

TALLER DE PELLETERIA

Som fabricants

Donem nova vida a les seves peces antigues (transformem, girem, escursem...). No importa temps ni models

Botiga pròpia.
Abrics i
jaquetes a mida

TALLER DE PELLETERIA

C/ d'Arimon, 39, 08022 Barcelona
666.226.698
osf69@hotmail.com

Entrevista

CLARA MORATÓ-ARAGONÈS:

“Ser asexual genera malestar en una societat que ens pressiona per tenir relacions”

© Elena Bulet

CARME ROCAMORA

Fins a l'any 2013, l'asexualitat era considerada un trastorn hipoactiu de desig. Actualment no està considerada com una patologia, però sí que pateix invisibilitat, un fet contra el qual lluiten organitzacions com l'Associació Catalana d'Asexuals (ACA). El terme va agafant visibilitat, en part gràcies a l'activisme que les persones amb aquesta orientació sexual —que es defineix a grans trets per no sentir atracció sexual cap a les altres persones— fan dia a dia, per contrarestar molts comentaris desagradables que qüestionen la seva condició amb expressions com “segur que ve d'un trauma infantil”. Parlem d'asexualitat amb la Clara Morató, veïna de 23 anys de Cassoles, antiga alumna de les escoles Poeta Foix i Súnion, graduada en Psicologia i militant activa de la CUP a Sarrià - Sant Gervasi, i també del Casal Popular la Tecla. Explica que per ella, militar al barri fa que passi de ser el lloc on dorms a ser un espai de lluita.

En sabem i en parlem molt poc, d'asexualitat.

És una orientació sexual que es defineix per no sentir atracció sexual cap a altres persones. Per il·lustrar-ho amb un exemple, és el que sent una persona homosexual per persones d'un altre gènere, o un heterosexual, per gent del mateix gènere. Això mateix, les persones asexuals, ho sentim per tothom.

Quan i com descobreixes que la teva orientació és l'asexualitat?

Als 19 anys una amiga estava fent recerca perquè tenia dubtes sobre la seva orientació i buscant per Internet va topar amb la paraula asexualitat, i em va dir que ho mirés. De sobte se'm va obrir un nou món: el que estava llegint era exactament el que em passava a mi. Fins aquell moment, jo era heterosexual. Moltes vegades les amigues m'havien preguntat si era lesbiana, i jo havia intentat fixar-me en dones per veure si sentia alguna cosa, però tampoc. Llavors, com que no era lesbiana, donava per fet que havia de ser heterosexual. Em considerava heterosexual per defecte.

Vas trobar una definició que t'encaixava.

Com va ser sortir de l'armari?

Quan vaig informar-me sobre el concepte no vaig tenir-ne dubtes i ho vaig començar a dir. Al cap d'un mes, els meus pares ja ho sabien.

Va ser fàcil explicar-ho als pares?

Els vaig fer seure. Tenia la sensació que estava fent alguna cosa mal feta, com si fos un error. Em sentia responsable d'estar-los involucrant en una situació estranya. Des d'un primer moment van ser molt comprensius amb mi, però ara, amb retrospectiva, veig que moltes de les frases que em van dir eren tòpics. Entenc que en tenim molt poca

informació i que és fàcil caure en frases absurdes, com que, per exemple, era massa jove per saber què era.

Et mous en ambients polititzats i força oberts.

Explicar-ho a les companyes de militància va ser més fàcil?

En algun moment havíem parlat d'asexualitat, però molt per sobre. Sobretot perquè jo dic que no em sento identificada amb el col·lectiu LGTBI i entenc que en espais polititzats la idea d'anar sumant sigles costa, però necessitava que es canviés i s'hi afegís la 'A'. Més enllà d'això, m'he trobat amb perfils massa respectuosos, cosa que en cert sentit em frustra, perquè si tu no tens ni idea del que és l'asexualitat en tindràs una mala imatge. Prefereixo rebre preguntes incòmodes i gestionar-les: pregunteu-me el que sigui i sortiu-ne amb una bona definició.

Un dels teus capteniments des que vas descobrir l'asexualitat és difondre'n el significat.

Una de les coses que va ser més important per a mi quan vaig descobrir la paraula, va ser conèixer altra gent. A Catalunya hi ha un grup de persones asexuals, Asos de Catalunya —amb unes 400 persones—, que abans de la pandèmia feien quedades cada mes per compartir experiències i coneixements. A mi això em va ajudar molt. És important, aquest grup, perquè a Internet hi ha moltes definicions i molta informació sobre el concepte i tot és molt confús. També existeix l'Associació Catalana d'Asexuals (ACA), que es dedica més a la divulgació i temes de denúncia davant els professionals que fan males praxis, tant a nivell de salut —medicina, psicologia, sexologia—, com els periodistes, a l'hora de difondre'n la informació.

Males praxis entre els psicòlegs?

El problema és que el fet de ser asexual genera malestar en la nostra societat. No pel fet de ser-ho, sinó per com funciona la nostra societat, que ens pressiona a tenir relacions sexuals perquè és el que toca. Donem per fet que perquè una relació de parella sigui òptima hi hagi d'haver relacions sexuals, i això genera molta pressió. Molts cops les persones van al psicòleg precisament per aquest malestar, per no voler tenir relacions sexuals amb la mateixa freqüència que la teva parella. I què responen els psicòlegs? Que es pot curar, en comptes d'intentar treure la pressió que sentim per tenir sexe. En el moment en què et treus aquesta pressió d'haver de tenir relacions sexuals, potser llavors et sents més còmode per tenir-les. O potser no.

L'asexualitat també s'ha identificat per part d'alguns psicòlegs amb traumes.

Exacte. Diuen que les persones asexuals ho som perquè hem patit traumes durant la infància o violacions. En primer lloc, si fos així, què passa? A una persona a qui fas tractament perquè ha patit una violació li qüestionaries si és heterosexual o homosexual? No. Per què sí que es fa quan entra l'asexualitat en joc? Jo entenc que moltes

professionals, per desconeixement, ho vulguin lligar, però això no ajuda.

Has sentit a dir-ne moltes barbaritats?

M'han dit que si no tinc relacions sexuals no tindrè parella. Però ser asexual no vol dir necessàriament que no puguis mantenir relacions sexuals. Depèn de si t'hi sents còmode o no. A nosaltres les altres persones no ens generen desig sexual, però pots voler fer-hi sexe per curiositat, perquè vols tenir fills, perquè estimes molt l'altra persona i saps que és important per a ella. I això últim no ens passa només als asexuals, sinó a moltes persones, que fins a cert punt fem coses per als altres. També ens han qüestionat si tenim un problema hormonal, però no és així; i també hi ha gent que es pensa que per ser asexuals no ens masturbem. Cadascú que faci amb el seu cos el que vulgui. Potser es dona el cas que no ens masturbem pensant en una altra persona, però serà perquè aquesta altra persona no ens genera aquesta excitació.

Una persona no us genera excitació però si una situació?

Imagina't una persona a qui col·loquen una bena als ulls i la comencen a estimular físicament: el seu cos té una reacció, i llavors estem parlant d'excitació sexual. Després, aquesta persona surt d'aquesta situació i té fantasies amb aquella experiència i la vol repetir: parlem, aleshores, de desig sexual. Més endavant, torna a repetir-se l'experiència, però ara sense els ulls tapats, i veu que, la persona que té al davant, no l'atrau sexualment. No hi ha atracció sexual. Per això, hi ha persones asexuals que tot i no sentir atracció sexual poden sentir desig o excitació.

Com et senties abans de sortir de l'armari?

Com una heterosexual mal feta. Jo sentia atracció per altres persones, però hi havia alguna cosa que no era igual de com me l'explicaven les amigues. Ara sé que és perquè jo soc asexual aloromàntica, però llavors no entenia què em passava. Recordo que vaig tenir una relació de parella i una de les raons per les quals vaig tallar va ser perquè comparava el que sentia per aquesta persona amb el que sentien les meves amigues. Jo no tenia ganes de fer-hi sexe i llavors pensava que potser no sentia suficientment per aquesta persona. Després ho he pensat i es podria haver construït perfectament una relació. Em preocupa que el 89% de les persones que són asexuals no ho expliquen a ningú.

Has dit que ets asexual aloromàntica?

És comú dins de la comunitat parlar de diferents atraccions. Una cosa és l'atracció sexual i, com que nosaltres no en tenim, definim altres tipus d'atraccions com la aloromàntica —de parella, socioafectiva—, la sensual —abraçar, acariciar—, estètica —pensar que una persona és molt bonica— i la plàtonica. Aquestes diferenciacions ens ajuden a canalitzar el que sentim, i fer entendre millor a la resta el que volem. ■

Actualitat

Estudiants de l'EUSS desenvolupen un nou vehicle de carreres

EL JARDÍ

Estudiants d'enginyeria de l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià han presentat el nou prototip EM-03, amb el qual participaran a la Formula Student, una de les competicions d'automoció amb més prestigi en el món d'estudiants.

El nou prototip és l'evolució de l'EM-02, amb el qual els mateixos estudiants van competir en les curses de l'any passat. A conseqüència de la pandèmia de Covid-19, la nova temporada encara no té dates, però l'equip, que integren 50 estudiants d'enginyeria de l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià, ha treballat intensament per desenvolupar el nou vehicle.

Entre les millores principals, destaquen la reducció del pes, que ha passat de 284 kg a uns 255 kg; la integració de la fibra de carboni en tota la carrosseria, cosa que ha permès el guany en lleugeresa; el canvi de la transmissió a l'eix posterior mitjançant un eix rígid per un diferencial autoblocant de competició, que millora molt el pas pels revolts; la implementació d'un sistema electrònic de transmissió de dades, amb nombrosos sensors distribuïts pel vehicle, i telemetria; i el redisseny complet del sistema de suspensió, que ha possibilitat reduir prop de cinc quilos els elements en contacte amb el terra.

Gràcies a aquestes millores, la fiabilitat continuarà sent el punt fort del monoplaça, que guanya respecte al seu predecessor velocitat en el pas dels revolts i acceleració. A més, la incorporació del canvi semiautomàtic en el mateix volant, i que tant aquest com el seient s'hagin adaptat

a l'ergonomia del pilot, possibiliten una conducció més còmoda. Per tant, seguretat i velocitat són les principals característiques de l'EM-03.

El motor continua sent el mateix, corresponent a una motocicleta Honda CBR 600 F4i, però se li han fet alguns ajustaments per optimitzar la circulació del combustible i el sistema d'escapament, amb la qual cosa esperen guanyar potència.

A més dels canvis en el vehicle, l'EUSS MotorSport ha hagut d'afrontar una reestructuració important en la composició de l'equip, donat que el 80 % dels integrants, en acabar l'etapa d'estudis, han hagut de marxar. L'equip ha aprofitat aquesta renovació per fer canvis organitzatius, per tal de reforçar l'estructura dels diferents departaments,

millorar la comunicació entre tots ells, i potenciar la visibilitat dels projectes.

Entre les novetats més interessants, hi ha l'establiment d'un període de formació per als nous membres, que, segons explica el director executiu de l'escuderia, Rubén Puértolas, esperen que incideixi en "la continuïtat, el compromís i la motivació al llarg de la temporada". Formar part d'EUSS MotorSport és una activitat voluntària, a l'abast de tota la comunitat d'estudiants de qualsevol de les enginyeries que s'imparteixen a l'EUSS. Requereix una dedicació extra, a banda dels estudis. "És una inversió en la meua formació, un lloc on posar en pràctica els coneixements apresos i, per tant, és un projecte en què cada minut invertit val la pena", destaca Puértolas.

En els tres anys que han passat des que es va fundar, EUSS MotorSport ha construït des de zero tres prototips de vehicles de carreres, amb una evolució constant, malgrat disposar d'un pressupost modest en comparació amb els equips més veterans. L'EM-03 s'ha desenvolupat amb un pressupost proper als 18.000 euros, a banda de donacions de materials, software, peces i processos per part de les empreses patrocinadores. Els equips més potents, en canvi, superen els 200.000 euros.

El proper repte és sotmetre el monoplaça als tests necessaris per comprovar el seu rendiment sobre l'asfalt, i poder competir en les curses de la Formula Student, un cop s'estableixi el calendari de la propera temporada. ■

@outlet_bcn_surf

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE NEU

50% DE DESCOMPTA EN TOTS ELS ARTICLES

NO PASSIS FRED

Carrer Balmes 310 tlf 932 41 23 83 de dilluns a dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

Frases fetes

Tenir pa a l'ull
 Mirar de cua d'ull
 Ull de vellut

Relaciona cada frase feta amb una definició:

- a) Mirar dissimuladament
 c) Ull morat a causa d'un cop.
 b) No veure una cosa evident.

QUÈ AMOÏNA LA BERTA?

La llebre Berta ha anat a ca l'oculista. La senyora Isard Bonavista li ha fet una sèrie de proves per veure si necessita ulleres. I sí, els resultats ho confirmen, durant una temporada haurà de dur ulleres.

Després ha anat a l'òptica de l'os Mirabé a escollir les ulleres. Se n'emprova moltes, dubta, no sap quines triar, li agraden, però se sent estranya.

La Berta ja té les ulleres! Avui a l'escola podrà comprovar si veu millor la pissarra. La mare fa estona que intenta despertar-la, però no hi ha manera. La Berta fa el ronco per llevar-se.

Finalment, es lleva, es renta, es vesteix i davant el mirall torna a emprovar-se les ulleres. No se li ha acudit cap excusa convincent per quedar-se a casa. A la Berta sempre li agrada anar a l'escola. Què li amoïna avui per no voler-hi anar?

La mare després de l'abraçada li ha de fer una empenyeta afectuosa perquè la Berta no faci tard a l'escola. A fora la neu no s'ha fos i fa fred.

A mig camí es troba la Roseró i el Carlet, els bessons, fills de la rateta Rosaura. Estan tan contents explicant el que els han portat els Reis Mags que ni s'adonen que la Berta porta ulleres. La Berta s'estranya que no li diguin res.

A l'hora de sopar la Berta xerra amb els pares: "Amb les ulleres no he tingut maldecap. I un company m'ha dit «quatre ulls», però no m'ha importat. No li he fet cas i he seguit jugant amb els meus amics". El pare respon: "Ben fet! Aquest company potser tenia un mal dia". I la mare: "No cal amoïnar-nos per aquesta mena de comentaris".

Fi

Després es troben l'esquirol Ramon, que exclama: "Berta, quines ulleres tan maques que portes!" Llavors la Roseró diu: "Et veia diferent, però no sabia ben bé què era". I en Carlet afegeix: "Sembla que les hagi portat tota la vida aquestes ulleres". La Berta respira fondo, allò que l'amoïnava, que no sabia ben bé què era, s'ha esvaït.

CUINA DE CONVENT

Les bledes

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

La bleda (llat. *Beta vulgaris cicla*) és conreada des de temps immemorial a les hortes de la mediterrània per la grandària i carnositat de les seves fulles agraciades amb un nervi mitjà molt desenvolupat anomenat 'penca' i que, cuinat, és molt gustós i de bon nodriment. Els antics frares definiren la bleda com a una "planta d'hort de fulles amplas, grosses, llises, sucoses y acanaladas"; unes fulles que com a verdura foren molt apreciades a la cuina conventual, especialment per oferir-les en la dieta dels religiosos malalts i convalescents.

La bleda és una hortalissa enriquida amb vitamines A i C, i amb minerals com ara el calci, iode, magnesi i ferro, ja que contenen molt més ferro que no pas els espinacs, i el fet de menjar-ne habitualment uns 200 grams, garanteix la quantitat de vitamina A que necessita el nostre organisme, especialment per tal d'assegurar una bona conservació de la vista. A més, tot i tenir molt poques calories, les bledes són saciants i molt riques en fibra, de manera que faciliten l'evacuació.

En un tractat d'horticultura caputxina publicat l'any 1852, durant l'exclaustració de la vida religiosa, s'oferia aquest curiós "Secret caputxí per tenir una bona collita de bledes" consistent en sembrar les sementes de bleda durant "la lluna vella de abril, y se trasplantan. A la lluna vella del maig se sembran sens

trasplantar, y no s'espigan y duren tot lo istiu, hibern y primavera següent. Se fan grosses y blancas cubrint las arrels ab fem fresch de bou, y después se'ls talla lo ullet y sobre la massa se posa un test. Las pencas se fan grosses y gustosas si se sembra en terra grassa ben cavada y femada, y después que han nat se'ls van llevant las fullas més baixas, y las que no són bonas, y quan lo tronch va creixent se cobreix de terra, de modo que no tinguin més que un ullet" (*Lo jardiner hortolá, III-3*).

Pel que fa a l'aplicació remeiera de la bleda en la teràpia popular, el caputxí Hilari d'Arenys de Mar († 1976) recollí aquesta antiga recepta per a guarir el mal de cap i d'orella: "Pel mal de cap prendràs una porció de bledas picadas, y posadas en un drap y aplicadas ahontinga lo dolor. Y per dolor de orelles s'hi farà entrar dos o tres gotas del such de las bledas a la orella dolorosa, lo aquieta y és ben probat" (*Terapèutica antiga, s. c.*).

De bledes n'hi ha de moltes varietats: les més comunes són la bleda de penca blanca, la bleda verda de fulla curta, la bleda blanca de fulla llarga o bleda "de Lió" i, també, la bleda vermella o bleda-rave (llat. *Beta vulgaris rapacea*), que és una variant de la remolatxa, amb una arrel gran i carnosita molt estimada per a la elaboració de sucre. A l'article vinent us parlaré, si a Déu plau, de l'olivera i les seves nombroses propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

Propòsits per millorar l'alimentació aquest 2021

ANNA VILARRASA

Cada hivern, quan arriba el 31 de desembre, molta gent es fa llista de bons propòsits per l'any nou. I molts d'aquests propòsits estan relacionats amb millores en l'alimentació.

Si un dels vostres objectius del 2021 va per aquí, us oferim una llista amb les accions més positives i saludables en relació amb el menjar. Més enllà de les modes i els superaliments, quins canvis poden ajudar-me a millorar la meua salut?

1. Menjar més fruites i hortalisses. Perquè són aliments que contribueixen a protegir la salut cardiovascular i a prevenir l'obesitat i alguns tipus de càncer. Aporten sobretot vitamines, minerals i molta aigua per ajudar a la hidratació. Es recomana menjar 2 racions de verdures al dia i 3 de fruita. Sense dubte, són les postres ideal de qualsevol àpat.
2. Augmentar la presència de llegums, ja que es tracta d'un aliment molt nutritiu i s'ha anat perdent el costum de menjar-ne. No només aporten fibra, proteïna i minerals, sinó que a més són baixos en greixos i sal. Alguns estudis els relacionen amb nivells més baixos de colesterol i triglicèrids. A més, ajuden a millorar el trànsit intestinal. Si es pateixen gasos al menjar-los, es poden triturar, incloure en petites racions a diari o cuinar-los amb plantes carminatives.
3. Consumir fruita seca. Igual que els dos grups d'aliments vistos fins ara, són recomanables perquè s'ha observat una menor presència d'algunes malalties i problemes de salut quan es mengen a diari. Tot i que es tracta d'un aliment calòric, no sembla que estiguin relacionats amb l'augment de pes: per

tant es pot recomanar en molts tipus de dietes. Són molt interessants per a les persones vegades, ja que ajuden a complementar les fonts de proteïna principals i l'aportació de calci, ferro o zinc.

4. Canviar els aliments refinats per integrals, perquè en aquests últims es mantenen íntegres totes les parts i no es perden nutrients. Són una de les millors fonts d'energia per a l'organisme i s'han de consumir segons el grau d'activitat de cada persona.
5. Donar protagonisme a un dels aliments estrella de la dieta mediterrània: l'oli d'oliva. Els seus beneficis per a la salut, gràcies al tipus de greix que conté, són dels més estudiats en nutrició. Serveix tant per cuinar com per amanir els plats en cru, i el millor és l'oli d'oliva verge extra.
6. Menys sal i menys sucres afegits. Són dos dels nutrients que, en excés es relacionen amb pitjors indicadors de salut. Alguns aliments els porten de manera natural, però en d'altres s'hi troben de forma oculta. Si no patim cap malaltia, són aquests els que cal restringir i que estan presents sobretot en aliments i productes ultra processats: galetes, brioixeria, plats preparats, sopes, salses comercials o snacks. A més, se solen fabricar amb farines refinades i greixos poc saludables. La millor manera d'evitar-los és comprar el màxim possible d'aliments frescos i cuinar-los a casa.
7. Per hidratar-se i calmar la set, la millor beguda és l'aigua. No són tan convients les begudes refrescants o energètiques ni l'alcohol. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

Fotos: © Javier Sardá

■ lluís bragulat ■

can lluis des de 1971

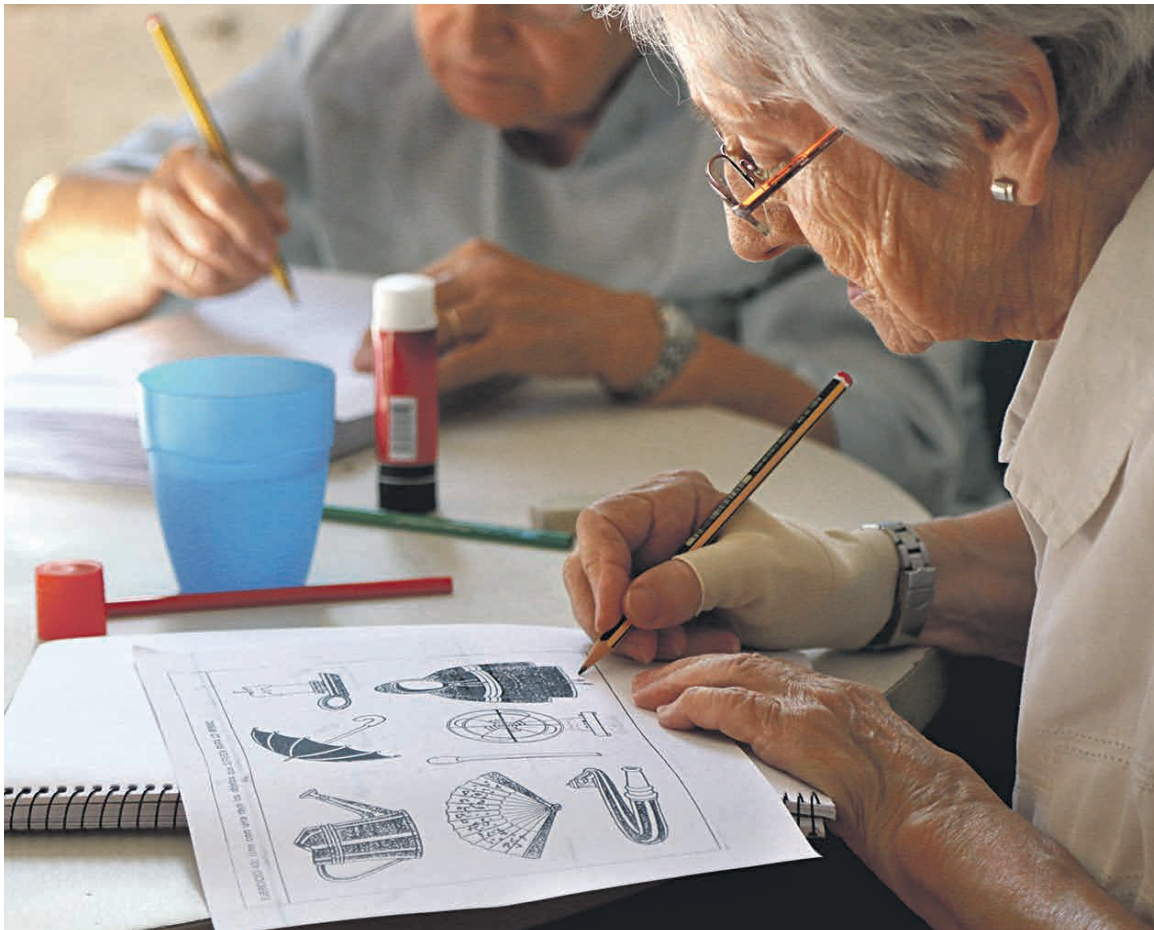
- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](https://www.facebook.com/canlluis.bragulat) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Entrena la memòria

EDURNE ITURMENDI (FUNDACIÓ USZHEIMER)

A mesura que ens fem grans, les persones estem més atentes a les capacitats cognitives, i qualsevol canvi és motiu de preocupació. Un dels nostres neguits més freqüents són els problemes de memòria, i és que sense memòria no podem viure. Utilitzem la memòria de manera latent i en tot moment: ens ajuda a saber com dur a terme les activitats quotidianes (vestir-nos, cuinar, anar a comprar...), a planificar el futur, a comportar-nos segons el context, a desenvolupar idees, etc. I, sobretot, ens diu qui som i com som.

A fi d'entrenar la memòria, d'entrada ens hauríem de preguntar: què és? Solem entendre-la com la capacitat de recordar dates, experiències, coneixements, emocions, etc. Tanmateix, la memòria és quelcom més. Podem definir-la com una funció cognitiva que ens permet guardar qualsevol informació que ens arriba pels sentits (visual, auditiva, tàctil, olfactiva i gustativa) i que inclou, com a mínim, tres operacions: captar/codificar, guardar i recuperar. Un bon exemple per entendre el seu funcionament és comparar-la amb un ordinador. Primerament, introduïm les dades; després les guardem i, si tot s'ha fet bé, les podem recuperar en un moment donat.

Com veiem, en aquest procés de memorització hi participen diverses capacitats mentals, com l'atenció, el llenguatge, el càlcul, la percepció, el raonament i l'orientació. Quan ens proposem treballar la memòria, necessàriament hem de reforçar les altres capacitats cognitives per garantir que els tres passos del procés es facin correctament.

Una altra consideració a tenir en compte és que hem de tenir clar quin tipus de memòria volem treballar. Segons la teoria del multiemmagatzematge, hi ha diferents tipus interconnectats de memòries:

1. Memòria sensorial. Es refereix a la informació que rebem a través dels sentits. És molt breu, ja que dura només uns segons.

2. Memòria a curt termini. Es refereix a la informació de la memòria sensorial que assimilem de manera conscient (per exemple, la que llegim en aquest article), però que encara té una capacitat limitada. Hi ha diferents tècniques memorístiques per fixar aquesta informació, com ara la repetició, l'associació, l'organització, la visualització i les ajudes externes.

3. Memòria a llarg termini. És la informació de la memòria a curt termini que arriba per quedar-s'hi. Hi ha la memòria episòdica (són els records de la nostra vida, com ara el dia del naixement del nostre fill), la memòria semàntica (són els coneixements objectius, com ara el nom del riu més llarg de Catalunya) i la memòria procedimental (són les accions automatitzades, com ara anar en bicicleta).

A mesura que anem envellint, es produeix un deteriorament de la memòria a curt termini i, en menys intensitat, també de la memòria a llarg termini. Per això, moltes persones mostren interès per treballar-la.

Finalment, haurem de buscar estratègies metodològiques. Podem fer-ho sols buscant activitats estimulatives en el nostre dia a dia, com ara llegir, elaborar un àlbum de fotos, planificar un viatge, etc., però també podem compaginar-ho amb un programa d'entrenament de la memòria, individual o grupal, pautat per un professional. Dedicar un temps i atenció a acomplir activitats cognitives que fomentin les habilitats mentals ajudarà a millorar la nostra memòria i la salut en general. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER • Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciouzsheimer.org

Última pinzellada de 2020

Covid-19

Acabava la primera pinzellada d'aquest any 2020 amb aquesta frase:

"Us desitjo a tots i a totes salut i força per a superar-ho tot".

Cap de nosaltres es podia imaginar el que esclataria només dos mesos més tard.

Acabem un any molt dur, i encara continua: hi ha dolor, hi ha incògnites, hi ha por, hi ha moltes preguntes...

La gent gran hem patit molta solitud, i encara la patim.

"Sou persones de risc i vulnerables", ens han dit.

Molts nens s'han sentit presoners dins les llars confiades, i tant pares com fills han patit el que mai s'havien pogut imaginar.

Tenim fam d'amor, de petons, d'abraçades...

No tot, però, ha sigut dolent. Molts hem descobert el barri, hem caminat més, hem conegut gent meravellosa...

També, però, han mort persones, a l'UCI, soles. Terrible.

Us desitjo a tots que cerqueu l'esperança, la força, l'optimisme, la il·lusió, encara que sigui sota terra, perquè la lluita no ha acabat. La gent vol treballar i no hi ha feina.

En sortirem més forts!!!... i, per això no cal CITA PRÈVIA.

Però molt depèn de nosaltres.

MONTSERRAT CORNET

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES SOCIALS

FERRETERIA

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

XARCUTER
DES DE 1948

xarcuteria
Tel. 93 200 39 48
Balmes 296 | 08006 BCN
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

HERNANDO

**CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**

www.clinicasagradafamilia.com
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

¿Como puedo mejorar
los resultados
de mi negocio?

Brilla en las RRSS
y venderas más

www.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

Keerl Cadena88[®]
ferreterias

**Ferreteria
Keerl**

c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

restaurant
bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

FARMÀCIA

IDIOMES

MODA I ESPORT

LLENCERIA

EL PETIT RACO

**Menjars casolans
També per emportar**

c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
93 201 03 89

**american
school**
OF BARCELONA

English Language Center
English Classes for children, teens
and adults with experienced native
teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
<http://elc.asbarcelona.com>

**OUTLET
C
B
N**
SURF & SKATE

C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Ras
Corseteria

Calvet 11
932-023-915 | lenceriasras@gmail.com
@Rascorseteria | www.rascorseteria.com

CUINA D'AVUI, CUINA DE SEMPRE

**LA FONDA
DE SANT GERVASI**
BAR-RESTAURANT

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

SALUT

OCI

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

PUBLICITAT:
enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Il·luis bragulat
can Il·luis des de 1971

**xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia**
c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es
Tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#)
www.facebook.com/canlluis.bragulat

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu
de Confiança

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

**Club
Billars ARS**

- 12 taules de billar americà
- 1 taula de caramboles
- 2 futbolins, Jocs de taula

KW89 c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Eix comercial Sarrià de Dalt

Molt a prop

L'existència de Sarrià com a Vila està lligada al carrer Major des dels seus orígens quan els colonitzadors romans ordenaren el pla de Barcelona ortogonalment en una espècie de quadrícula. Sarrià ha anat agafant forma a partir d'aquest llarg carrer amb una llarga història. Encara que per alguns veïns i visitants del barri sembla que s'acabi a la plaça de Sarrià, més de 100 números s'afegeixen quan arriba al seu final al trobar el carrer General Vives o el que és el mateix la Ronda de Dalt.

Les obres, que finalitzaren el novembre de l'any passat, han transformat la part que va des del passeig Bonanova fins al carrer de l'Institut de Sarrià. És un nou espai on el vianant és protagonista consolidant el caràcter de nucli antic. I si continuem carrer amunt, molts dels edificis ens acosten al Sarrià de sempre.

Després de les vicissituds del llarg any d'obres i les sobrevingudes amb l'actual situació, els seus comerciants i empreses volen apropar a la resta de veïns aquest part del barri fent-la més present. Així neix, amb la col·laboració de les pàgines d'El Jardí, l'Eix Sarrià de Dalt que uneix l'activitat comercial i professional d'aquesta part de Major de Sarrià i els carrers adjacents.

Més del que penses

Una mica d'història

L'ermita de Santa Eulàlia

ENRIC MÓRA

Diu la tradició que Santa Eulàlia va néixer a Sarrià, cap al 290. Morí martiritzada per no renunciar a la fe cristiana en temps de Dioclecí, emperador romà. Està documentada des de 1462 l'existència d'una capella dedicada a la santa al Desert de Sarrià, on se suposa que va viure.

El pas dels anys, guerres i desamortitzacions incloses, van malmetre qualsevol resta de l'edifici original. Hi ha una capella de vitralls de colors en el seu antic emplaçament.

Clau de volta amb Santa Eulàlia, provinent de l'antic convent dels Caputxins del Desert de Sarrià, segle XVI. Avui es conserva a l'atri de l'església dels Caputxins

1 Assessoria / Finques ASSESSORIA i FINQUES CATALONIA Administrador Finques Col·legiat Cuidant de la teva llar des de 1994 C/ Major de Sarrià 170 Sarrià-Sant Gervasi Tel. 93 431 05 94 www.finquescatalonia.cat	2 Botiga infantil BEHIND THE STORY BIG BRANDS FOR LITTLE ONES Botiga especialitzada en producte infantil Tèxtil Complements Nines Oh my doll! C/ Major de Sarrià, 123 08034 Barcelona 931 400 439 behindthestorykids@gmail.com @behind_the_story_bcn	3 Botiga / Tallers TRAÇA Botiga + Tallers Fem tallers de joieria, costura, fer mitja i senderisme. Venem joies d'autor i llanes de bona qualitat. C/ Major de Sarrià, 150 - Tel. 646 130 884 www.698216.site123.me
4 Bicicletes BIKESHOP C/ Major de Sarrià, 172 08017 Barcelona Tel/Fax. 93 280 42 22 Horari: De dilluns a divendres de 11 a 14 i de 17 a 21	5 Farmàcia FARMÀCIA D. MARCO Sempre al servei de Sarrià de Dalt C/ Major de Sarrià, 188 - Tel. 93 280 42 81 Comandes WhatsApp: 620 979 044 dmarco001@cofb.net	6 Impremta TORMIQ IMPREMTA targetes, flyers, nocs, cartells, adhesius, prints i molt més... 93 203 36 98 tormiq.com
7 Interiorisme / Reformes inanaut • Reformes habitatges i locals comercials. • Mobiliari a mida, nacional i d'importació. • Decoració (làmpades, papers pintats, cortines, etc.) Estudi Yolanda Navarro Major de Sarrià 123-B Tel. 626 055 936 www.inanaut.net	8 Nutrició / Dietètica NATUR HOUSE Experts en Nutrición y Dietética Después de Fiestas Recupera tu linea Pide hora con tu Dietista... Major de Sarrià 162, 08017, Tel. 932 620 841 - 689 473 488	9 Ràpid RÁPIDO PLUS - ULTRA Afilat de ganivets Es dupliquen claus / comandaments Reparació de calçat (mitges soles, filis, tapes, tenyit) Es posen cremalleres C/ Dolors Monserdà, 3 / Plus Ultra Tel. 93 203 23 68 pedroalban2@gmail.com
10 Reformes / Immobiliària SCAVOLINI Cocinas y reformas integrales a medida Distribuidor oficial Scavolini en Barcelona Tel. 93 205 30 40 cocinas@cocinabarcelona.com @cocinabarcelona GEINBAR Inmobiliària al servicio de Sarrià Tel. 93 008 58 10 www.geinbar.com @geinbar	11 Tintoreria TINTORERIA SARRIÀ SERVEI A DOMICILI ESPECIALISTES EN PELLIS I PECES DELICADES NETAJE PROFESSIONAL DE SOFÀS, TAPISSERIES, CATIFES I CORTINES 640 39 45 31 Ramón Miquel i Planas, 17 TRACTAMENTS D'ESTERILITZACIÓ I DESODORIZACIÓ ACCIÓ BACTERICIDA	12 Veterinari Medicina Especialitzada - Cirurgia - Traumatologia Hospitalització - Ecografia - ECG - RX Videoendoscopia - Anàlisi Cirurgia làser i Electrocirurgia Clinica Veterinària Delphis URGÈNCIES TEL. 24 HORES - 93 205 31 16 C/ Major de Sarrià 174 08017 Barcelona cvdelphis@veteraliacom Fax. 93 280 13 52